

THE STANDARD

Bearer

A REFORMED SEMI-MONTHLY MAGAZINE

VOLUME XXV

September 15, 1949 — Grand Rapids, Mich.

NUMBER 22

MEDITATION

Het Pad Des Lichts

“Maar het pad des rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot den volen dag toe. De weg der goddeloozen is als donkerheid, zij weten niet waarover zij struikelen zullen.”

Spr. 4:18, 19.

Keer op keer lezen we in Gods Woord van den weg, het pad of van de wandeling des Christens, en ook van de goddeloozen. Het leven wordt vaak voorgesteld als een weg waarop we wandelen.

Zoo ook in onzen tekst. De tekst zit vol van beeldspraak. Daar is de weg en het pad, het licht en de donkerheid, het schijnen van het licht en het voortgaan van dat lichten tot den volen dag toe, en ook dat vreeselijke struikelen van de goddeloozen. Alles beeldspraak.

Als Gods Woord van onzen *weg* spreekt, dan doelt zulke beeldspraak op ons volle leven hier op aarde. Dat is duidelijk uit het 23ste vers, waar we lezen: “Behoed uw hart boven al dat te bewaren is, want daaruit zijn de *uitgangen* des levens.” Let op dat *uitgangen*: weer de idee van het pad of van den weg. En diezelfde tekst laat ons zien, dat ons pad meer is dan juist maar onze uitwendige openbaring van spreken en handelen. De tekst duidt aan, dat het pad begint in het diepe hart: daaruit zijn de uitgangen des levens.

In de idee van weg op pad zit drieërlei.

Eerst, dat de mensch reiziger is.

De mensch gaat voortdurend verder. Hij schrijdt voort van kind tot knaap, tot jongeling, tot man, tot grijsaard, om dan in het graf te vallen; en zijn reis op aarde is gedaan.

Dan ook, dat er richting in zijn leven is. Een pad of weg heeft richting; het gaat ergens heen. Het gaat naar het Noorden of naar het Zuiden, naar het Westen

of naar het Oosten. Er is richting in uw pad. Meestal is dat ook wel duidelijk voor die U voort zien schrijden op Uw pad. Tenzij dat ge een succesvolle hypocriet zijt. Er zijn menschen die op weg zijn naar de hel, dat wil zeggen, voorzoover hun hart aangaat. Maar zij hebben de gave (?) om hun leven des harten te bedekken. En de mensch zegt van hen, dat zij naar den hemel wandelen. Jezus sprak van hen toen hij zeide, dat zij wel schoon schenen den menschen, maar dat hun hart vol van gruwelijkheden was. Arme menschen!

Maar zelfs dat soort menschen ervaren, dat er richting in ons leven zit. Dat kan niet anders. Zoo zijn we geschapen.

Derdens, er zit bestemming in ons pad. We komen straks ergens aan. In dit verband denken we aan den eersten psalm. Het pad der rechtvaardigen en de weg der goddeloozen worden daar beschreven. En geleerd hoe die uitkomen. Dit staat rotsvast: ons pad loopt uit op eeuwig weenen en knersen der tanden of het komt uit in de zalen van het Godspaleis waar pure zaligheid gesmaakt wordt.

O mensch! gij zijt reiziger die op een definitieven weg wandelt; die een definitieve richting volgt op Uw pad; die een zekere bestemming tegemoet snelt.

Is Uw pad licht?

* * *

Wat is een licht-pad?

De tekst spreekt ervan. En ook van de donkerheid die gevonden wordt op den weg van den goddeloozen mensch.

Wat wil licht en donkerheid zijn in dit verband?

Het is beeldspraak. Johannes gebruikt hetzelfde beeld als hij van God spreekt. Hij zegt immers: En dit is de verkondiging die wij van Hem gehoord hebben en wij u verkondigen, dat God een licht is en gansch geene duisternis in Hem is. I Joh. 1:5.

En Paulus heeft ons verklaard wat de inhoud van dat licht is, als hij zegt: . . . doet aan de wapenen des lichts. En dit verklarende zegt hij, dat we eerbaar zouden wandelen. En Johannes zegt, dat die zijn broeder liefheeft in het licht blijft.

Dus is het licht alle eerbaarheid en deugd: ja, zij is de liefde Gods zelf.

En zoo worden de kinderen Gods genoemd kinderen des lichts. Het wil zeggen, dat God de Heere door Zijn Woord en Heilige Geest intocht genomen heeft in onze harten.

Het tegenovergestelde is ook waar. Er zijn menschen die duisternis geheeten worden in Gods Woord. Let wel, niet dat de duisternis hen aankleeft, maar zij zijn duisternis. Dat was ook onze naam van nature, vooraleer wij wederomgeboren werden. Paulus zegt dat: Eertijds waart gij ook duisternis! Maar nu zijt gij licht in den Heere.

En duisternis is beeldspraak voor alle vuilheid en zonde, alle goddeloosheid en ongerechtigheid.

En van beide wordt hier gesproken. Er wordt een pad gezien dat enkel licht is, ja, zelfs een gedurig voortgaan in het schijnen van dat licht tot den vollen dag toe. Maar er wordt ook gesproken van een weg die als de donkerheid is, vol van gruwelijkheden en zonde.

Wat ontzettende tegenstelling is er toch tusschen die God vreest en die hem niet vreest. De eene wordt vergeleken bij een mensch die op een pad des lichts wandelt, en de ander bij iemand die in de donkerheid wandelt, en daarom struikelen moet. Vreeselijke gedachte!

Ziet toch om U heen! Wat kenmerkt U pad, reiziger? Is er het licht des eeuwigen levens of zijn er de vreeselijke schaduwen van den eeuwigen dood?

Geef het antwoord aan God!

* * *

Het schijnende pad des rechtvaardigen. Wat is het?

Hier hebt ge een mooie verklaring van dat licht. Het is de rechtvaardigheid.

Het lichte pad van Gods volk is het pad der rechtvaardigheid. Ge kunt het ook zoo zeggen, en dan is het nauwkeuriger: Het lichtende pad van Gods volk is hun rechtvaardige leven.

Gods volk is rechtvaardig.

Dat zijn ze geweest van voor de grondlegging der wereld. God heeft Zijn volk altijd gewild en gezien zooals zij tot in alle eeuwigheid zijn zullen.

En de fontein daarvan is de liefde Gods. Ziet het maar in Romeinen 8. Daar wordt het eenvoudig (!) gekonstateerd: Die Hij te voren gekend heeft (en dat is de voorkennis der eeuwige liefde) . . . die heeft Hij ook gerechtvaardigd. Het is van alle eeuwigheid af enkel licht geweest voor Gods volk. Jezus zei dat ook in het hoogepriesterlijk gebed toen Hij zeide: "Zij waren Uwe. . ." Ziet dat toch: Gij zijt van alle eeuwigheid het eigendom van God geweest. En dat was het eigendom der eeuwige liefde, want de Oud Testamentische profeet zingt van die liefde: Ik heb U liefgehad met een eeuwige liefde! Ach, waarom weigert men vandaag om te zingen van die liefde? Dat

is de oorzaak waarom men het onderscheid, het verschrikkelijke onderscheid niet meer ziet tusschen wat kerk en wereld is. Met ziet het onderscheid niet meer tusschen het licht des levens en de nare donkerheid des doods!

Gods volk is rechtvaardig.

De eeuwige liefde Gods wilde hen in die liefde als rechtvaardigen.

En toen de historie kwam en met de historie de vreeselijke zonde en schuld die al Gods volk ook omarmde met een doodelijke omarming, zoodat zij allen schuldig werden en onrechtvaardig, toen heeft God Zijn Zoon gezonden. Hij kwam, Hij leed, Hij stierf, Hij verrees, Hij ging terug naar den hemel: en Zijn volk waren rechtvaardig: de eeuwige rechtvaardigmaking, werd geopenbaard in den tijd. Leest de zware woorden van Paulus in het laatste vers van Romeinen 4: "opgewekt om onze rechtvaardigmaking."

Gods volk is rechtvaardig: zij wandelen op een pad des lichts.

Dat zit zoo: die Heiland die hen rechtvaardigde door al den arbeid van Zijn ziel, komt door den Heiligen Geest en Zijn Woord en maakt hen rechtvaardig in hun diepste hart. Hij doodt de zonde en Hij maakt hen levend naar Zijn Woord. En hun naam, die eerst was: kinderen des toorns, is nu weer rechtvaardigen! Halleluja!

Maar de goddeloozen en de duivelen gelooven het niet.

En dat volk zelf heeft tijden, dat zij het niet gelooven durven.

Soms zijn er tijden in de historie, dat de geheele wereld en de duivelen dat volk uitschelden voor onrechtvaardig. En zij gaan droeve daarhenen.

En daarom zal straks de rechtvaardigheid van Gods volk aan allen getoond worden. God zal hun harten binnenst buiten keeren in den dag der dagen en doen zien, dat hun diepste hart altijd rechtvaardig waren, welke rechtvaardigheid door het kruis geopenbaard en gerealiseerd is. Dan zal Gods volk als de gesierde Bruid schitteren gelijk een duif in 't zilverwit en het goud dat op haar vederen zit. Om dat te profeteeren heeft God de duif gemaakt. Zingt er van!

* * *

Het pad van den rechtvaardigen man is enkel licht.

Het karakter van dat pad is dat het schijnt.

Het pad is als een schijnend licht.

Dat zit zoo: Gods Woord is levend en krachtig. Als dat Woord van God, door den Heiligen Geest, U gevonden heeft, en omgezet heeft vanuit den dood tot in het leven, dan wordt alles anders. Paulus jubelt: Zoo dan, indien iemand in Christus is die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgaan, ziet het is alles nieuw geworden!

Voortgaande en schijnende!

Een proces is op gang geworpen bij de wedergeboorte en de bekeering, welks einde de vollen dag is. En dat is het wonen in het Huis des Vaders, daarboven bij God.

Ge gaat voort op Uw pad, schijnende tot den vollen dag toe.

Komt aan, wat is het?

Negatief: ge wordt ontdekt aan de zonde. Ge leert de zonde kennen voor wat zij is: een monster! En daarom, ge leert die zonde haten en ge leert om van haar weg te loopen. Leest het verband, en ge zult zien, dat het juist daarover gaat in mijn teksthoofdstuk. Uw pad is een schijnend pad ook hierin, dat ge gekend wordt als iemand die een groote haat hebt tegen alle zonde.

En positief: ge leert het goede kennen, minnen en najagen.

Het Woord van God, toegepast door den Heiligen Geest van den verheerlijkten Christus, geneest Uw kwalen die geestelijk zijn, en het doet U wandelen in het licht des levens. Ge leert het eenigste doel waarom dit groote heelal met zijn ontzaglijke historie er is: de lof des Heeren. Dat is het diepste hart van al Gods volk. Er mag verschil zijn: er *is* verschil. Maar dit heeft al Gods volk: zij komen ten slotte tot dit besluit: Ik zal God, mijn God, nog loven! Daar schijnt hun pad het heerlijkst.

O ja, het pad van den rechtvaardige is als een schijnend licht.

Het gaat ook voort met schijnen. En ge kunt de profetie zien in hun leven: dat volk gaat naar den vollen dag van het eeuwige leven. Elk hunner zal in 't zalig oord van Sion haast voor God verschijnen.

Ja, mijn broeder, ik weet, dat de zonde en de duisternis U plagen. En dat we soms zóó vreeselijk in de zonde en de vuilheid gewikkeld worden, dat we ons schamen voor God en menschen. Maar ik wilde slechts één vraag doen: is dat Uw leven? Wat denkt ge van Uw vreeselijke zonde? Ik zal het U zeggen. Dit is Uw oordeel over U zelven: O God, wees mij, den zondaar, genadig!

Toen hoorde God, Hij is mijn liefde waardig!

En Jezus fluisterde: Deze ging af, gerechtvaardigd, naar zijn huis!

* * *

O het is zalig om op een schijnend pad te wandelen. Zingt gij er niet van? "Hoe zalig is het volk dat naar Uw klanken hoort; zij wand'len, Heer, in 't licht van 't godd'lijk aanschijn voort!"

Het is zalig om op het schijnende pad te wandelen. Maar wat zullen we zeggen van de arme stakkerds die op den weg der goddeloosheid wandelen?

Wij moeten zeggen wat God er van zegt.

Dit is het: de weg der goddeloozen is als de donkerheid.

Dat is in één woord: vreeselijk!

De donkerheid is de zonde, de vuilheid, het ijdele, het afzichtelijke. De werken der duisternis zijn openbaar. Ge kunt de catalogus lezen in Gods Woord. En op vele plaatsen. De meest uitgebreide catalogus is misschien te lezen in Romeinen 1:29-32. Men huivert bij het lezen. En als we die catalogus lezen, dan huiveren we het meest, omdat we bemerken, dat al die zonden ook nog bij ons gevonden worden. Er blijven altijd de "bewegingen der zonden" in ons over. En die blijven er totdat de heiligmaking haar volmaakt werk heeft verkregen.

Nu dan, er zijn menschen die de donkerheid hebben als hun levenselement. En dat is jammerlijk. Let er op, dat ook hier we tot in het diepste hart moeten afdalen om het begin van hun pad te vinden. Het is ook waar van de goddeloozen, dat hun leven begint in het diepste hart. Welnu, daar in het diepste hart is de zonde en de ijdelheid. Vele vormen zijn er in die zonde; sommige van die vormen hebben Gods volk in alle eeuwen aan het dwalen gebracht. Soms zeide men van die zekere vormen der zonde, dat zij goede werken waren. Maar het is alles dwaasheid: het pad van de goddeloozen is enkel donkerheid.

En de karakteriseering van die donkerheid is, dat zij altijd struikelen.

Hoe zit dat? Waar struikelen zij over?

En hier is het antwoord: over de waarheid van God en van Christus.

Nu maakt het geen verschil hoe die waarheid tot hen komt.

De waarheid mag tot hen komen door de dingen die God gemaakt heeft en die in de schepping rondom ons en in ons een luid woord spreken: zij struikelen er over. Leest Romeinen 1. Ze maken een god van die schepselen.

Of die waarheid moge tot hen komen in de kringen waar God Zichzelf aan Zijn volk openbaart: zij struikelen.

Het is eenmaal gebeurd, dat er een verschrikkelijke struikeling kwam. Gods Woord kwam op aarde: en dat is Jezus. De goddeloozen zagen Hem, hoorden Hem; betastten Hem: en zij struikelden over Hem. Zij hingen Hem aan het kruis.

En de tekst zegt: zij weten niet waarover zij struikelen zullen.

Dat kunt ge nu merken aan hun gebral, dat zij zingen noemen. Gij kunt het merken, dat zij niet weten waarover zij nu struikelen, en zeker niet waarover zij straks zullen struikelen om tot in alle eeuwigheid te vallen in de diepten, de diepten. . . .

O, dat we dan wandelen op het pad des Lichts: en dat is God in Jezus Christus, den Heere!

Het is heerlijk den Heere te dienen, te vreezen, te loven!

G. Vos.

The Standard Bearer

Semi-Monthly, except Monthly in July and August

Published By

The Reformed Free Publishing Association

Box 124, Sta. C., Grand Rapids, Mich.

EDITOR: — Rev. H. Hoeksema.

Contributing Editors: — Rev. G. M. Ophoff, Rev. G. Vos, Rev. R. Veldman, Rev. H. Veldman, Rev. H. De Wolf, Rev. B. Kok, Rev. J. D. De Jong, Rev. A. Petter, Rev. C. Hanko, Rev. L. Vermeer, Rev. G. Lubbers, Rev. M. Gritters, Rev. J. A. Heys, Rev. W. Hofman.

Communications relative to contents should be addressed to REV. H. HOEKSEMA, 1139 Franklin St., S. E., Grand Rapids, Michigan.

Communications relative to subscription should be addressed to MR. J. BOUWMAN, 1131 Sigsbee St., S.E., Grand Rapids 6, Mich. Announcements and Obituaries must be mailed to the above address and will be published at a fee of \$1.00 for each notice.

Renewals:—Unless a definite request for discontinuance is received, it is assumed that the subscriber wishes his subscription to continue without the formality of a renewal order.

Entered as Second Class Mail at Grand Rapids, Michigan.
(Subscription Price \$2.50 per year)

CONTENTS

MEDITATION—

Het Pad Des Lichts	505
Rev. G. Vos	

EDITORIALS—

A Letter to Dr. Schilder	508
A Letter from Creston's Consistory	512
Copy of Prof. Holwerda's Original Letter	513
The Open Letter of Prof. Holwerda	515
Rev. H. Hoeksema	

Open Confession to the Brethren Rev. Kok and De Jong	522
Take Notice Please	523
Rev. G. M. Ophoff	

SION'S ZANGEN—

Een Vloekpsalm	524
Rev. G. Vos	

Index to Volume XXV	525
Rev. J. Howerzyl	

EDITORIALS

A Letter To Dr. Schilder

As might be expected, amice, the publication of the letter of prof. Holwerda by the Rev. Ophoff produced various reactions among our people. My own conviction is:

1. That the Rev. Ophoff should not have published the letter until he had the consent of Mr. Koster.*

2. That he should have waited with its publication until the Revs. De Jong and Kok had returned, and they could have accompanied the letter with a public repudiation of the letter.

However, I am convinced that the letter certainly should have been published anyway. And for this I have weighty reasons.

1. In the first place, it was not the Rev. Ophoff that first published the letter but Mr. Koster of Chattam himself. The group in Chattam to which the Rev. Ophoff preached, all knew about it before the former ever saw the letter. And it was, evidently, the result of the publication of the letter by Mr. Koster, of which he even allowed copies to be made, that the group in Chattam requested organization by our Mission Committee on condition that they might maintain their liberated conception of the covenant.

2. In the second place, in his letter prof. Holwerda, to speak of him only, and not of the Revs. De Jong and Kok, misrepresents all our churches, our ministers, and our people. In other words, behind our back he talks about us, and emphatically about me. It is very plain from his letter that, if ever the Liberated Churches establish correspondence with us, he would want to exclude me. Now, I know of only one way of counter-acting backbiting, and that is the way of publication. For who knows how many others have written in the same vein as prof. Holwerda and how far the rumor has spread? I know of at least one minister from the old country who essentially wrote in the same way as prof. Holwerda.

3. Besides, amice, the contents of the letter is not a secret matter but concerns all our churches. Your committee of correspondence and others that met with the Revs. De Jong and Kok, in Kampen and in Amersfoort, certainly did not constitute a sort of secret society, did they? You yourself, amice, always hated all secrecy in matters pertaining to the church of God in the world. Why, then, all this secrecy concerning a conference or conferences in which all our churches are deeply interested. Why was there no official report

* I now positively know that Mr. Koster does not object to the publication at all.

in any of your papers (in fact, so far I have not seen any report at all) of all that was said at those meetings, a report approved by all? Why must we learn the truth (unless prof. Holwerda misrepresents the matter) from a private bit of correspondence? This certainly is not the proper way of doing the business of the church, as you yourself have always emphasized. And why, amice, do you even now not contradict the very strong and definite statements in prof. Holwerda's letter? We must know the exact truth. I for one will never rest until we do know it, not for any personal reasons, but because I love the truth and our churches. I have asked prof. Holwerda by phone to tell me the truth about his own very definite statements in his letter to Mr. Koster, and he promised me that he would do so.

4. Besides, amice, the publication of the letter, accompanied by a statement by the Revs. De Jong and Kok repudiating it, could only benefit the latter. If prof. Holwerda is slandering them, it is high time the slander be exposed, especially since the matter was published in *Chattam* before we even heard of the letter. And already many others in Canada and in the Netherlands, are repeating the false story that our churches are wide open for the liberated and their view. One minister from the Netherlands even suggested that we call a liberated minister in Canada, suggesting the name of Van Raalte, who formerly advised the Canadian immigrants to organize into separate churches rather than join the Prot. Ref. Churches. Now, amice, if I was misrepresented in this way, do you think that I would not welcome the publication of the letter that was the cause of such misrepresentation? I certainly would! And if no one else published it, I would demand the right to publish it myself.

And, therefore, although I regret that the Rev. Ophoff published the letter the way he did, I fail to see how publication could have been avoided.

Now, amice, I want to touch upon a different matter, which is probably the crux of the whole problem.

It is a matter very emphatically referred to in the letter of prof. Holwerda, and reflected upon rather clearly in the second installment of your series of articles in the *Reformatie* in which you try to defend the Revs. De Jong and Kok, and which you were kind enough to send me by airmail.

I refer, of course, to the question of what is binding in our churches, and in your churches.

Somehow I received the impression that the discussion in your conferences in Kampen revolved chiefly about this question. Can it be that the Revs. De Jong and Kok stated or suggested that nothing is binding in our churches except Scripture and the Confessions *regardless of any interpretation of the Confessions*?

I gather from the letter of prof. Holwerda, as well as from your articles, that this must have been the case.

But if this were, indeed, the case they certainly reported falsely, and they should have known better.

Let me explain,

Before 1924 we stood on the basis of the Three Forms of Unity pure and simple, without any additions, and without feeling the need of any separate interpretation of those Confessions. We were still in the Christian Reformed Churches. Within those churches we did not all think alike. There were, of course, supralapsarians and infralapsarians, there were those that held the Heynsian conception of the covenant and others who held to the theory of presupposed regeneration, and still others (like myself) who favored a still different conception. Within the same church there arose the controversy concerning common grace. Did all this difference of opinion and conception mean that I contemplated the organization of a separate church? It never entered my mind. We were, at that time, of the opinion that our confessional walls were wide enough to harbor many different theological views, and would gladly leave it to free discussion to determine which one of all these different views would ultimately gain the victory. Of course, there were views that could not be tolerated within the church, such as those of the Rev. H. Bultema and prof. Janssen, but that was only because they plainly departed from the confession as the outcome has plainly shown. For the rest, we all claimed to stand on the basis of the confessions, and on that basis carried on many a controversy and theological discussion. And even after the notorious "three points" were adopted, we did not contemplate to leave the Christian Reformed Churches, convinced that we are Reformed, a fact to which the very Synod of 1924 was a reluctant witness.

We stood on the basis of the Three Forms of Unity without anything further.

But whoever claims that this is still the case does not know what he is talking about.

To be sure, amice, you can quote me to the effect that we recognize no other standards than the Three Forms of Unity. And this is certainly true. But you must never forget to add: *in distinction from the "three points"*.

You must never forget the Christian Reformed Churches put us in a corner all by ourselves, and that from that corner they forced us to fight for the truth.

They cast us out.

They demanded of us a promise that we would never teach anything against the "three points", and when we refused because we could not conscientiously make such a promise, they expelled us on the basis of "ecclesiastical insubordination".

Now, you certainly will understand, amice, that, after 1924, our churches are no longer open to the doctrinal errors of the three points, and that we certainly do not receive anyone into our communion that

propagates those errors. Our church doors are closed to them. Hence, the rejection of all that is taught in the three points is binding in our churches. That is the official stand of our Protestant Reformed Churches. In other words, we still stand on the basis of our Three Forms of Unity *but now as interpreted in distinction from the errors of the three points*. That is officially binding.

And that also implies that the rejection of the Heynsian conception of the covenant is binding in our churches, and that there is no room for the view of the liberated in our communion.

This does not at all mean that our churches could not start correspondence with yours, but I would want such correspondence, in the early stages, at least, on a different basis than that laid down by your Synod of Amersfoort 1948. It was, indeed, a very nice and friendly gesture on your part, amice, that your synod opened your pulpits to all our men, but it was a mistake, nevertheless. That we opened our pulpits to you, amice, was an exception, decided upon because of former friendship, and because we felt that you were quite safe. But about my conception of correspondence I expect to write later. I hope that the present misunderstanding does not have the result that we lose all contact with your churches.

But to return to the subject under discussion.

Prof. Holwerda, in his letter which Mr. Koster made public in Chattam, writes emphatically: "If the conception of the Rev. Hoeksema were binding, I would say: 'Never join.'"

But that conception is binding in the Protestant Reformed Churches, not because it is the theological conception of one man, but rather because the conception of the Rev. Hoeksema is the official conception of the Protestant Reformed Churches, and the conception of the latter, in distinction, at least, from the liberated view, has been adopted in their rejection of the first point.

That first point maintained that there is a favorable attitude of God toward the reprobate.

And in that first point it maintained common grace, not only in the Kuyperian but also in the Heynsian sense of the word. In their zeal to condemn us, and in their failure to find anything in the Confessions to prove the Kuyperian conception of common grace, the Synod of Kalamazoo 1924 hit upon those passages of the Confessions that speak of the general preaching of the gospel. And they virtually declared that the preaching of the gospel is grace for all including the reprobate. And this "puntje van het eerste punt" was rejected by our churches even more emphatically than the rest of the first point.

Now, the Liberated Churches reject the Kuyperian view of common grace. But they are not consistent, for they still maintain the Heynsian view. Do not

say that this is not true, amice, and that you have no officially binding view of the covenant. For, in the first place, you refused as churches to be bound by the decisions of 1942-1943 and 1946, and, in the second place, all that is ever written by the leaders of your churches supports the Heynsian view of the covenant. When you say that you stand on the basis of the Confessions, you mean that the Heynsian view of the covenant, excepting, perhaps, his theory of preparatory grace, is the true interpretation of those Confessions in distinction from the interpretation of the synodicals. And that means that your churches still maintain "het puntje van het eerste punt", with application to the covenant. For what else is the conception that the promise is for all the children that are born in the historical line of the covenant than that of grace for all, elect and reprobate alike? Certainly, the liberated, however they may wish to separate election, and especially reprobation, and the covenant, cannot deny that there are reprobate in the historical line of the covenant. And if they maintain that the promise is for all, head for head, they at the same time maintain that God is gracious to the reprobate.

And the rejection of the first point of 1924 makes it binding upon all our churches to reject this view of the Liberated.

That the idea of "the promise for all" implies the idea of grace and love for all the children born of believers, the reprobate included, is very plainly expressed by my dear friend and brother "Neef Kees" in his "Appel".

Note the following quotations (I translate):

"Baptism, which is being given us by the Lord, *always remains efficient, every day, every hour, until our death, yea, unto eternity*. The fact really is that the Lord continuously baptizes us. After He sprinkled us with water, when we were as yet but a few days old, He keeps that water, so to speak, always fresh, living and powerful on our foreheads. And the words which He then spoke for the first time He continues to speak throughout our whole life. Every second Jehovah repeats it: Carl, William, Mary, I baptize thee in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Or, better yet, Jehovah does not repeat that word but *He continues to say it; it comes to us from His heart in unbroken power, seriousness and grace*." (The cursives in the above quotation are all of the author.)

Or listen to the following:

"Of what is baptism a seal?

"In answer to this question all true Reformed say with great unanimity: *Baptism is a seal on the promise of God*.

"To understand rightly what this sentence means, we must know thoroughly, and always maintain that it pleased the Lord in His marvellous love to give to *all*

the children of believers His promise. Or, to express it differently: it pleased Him to give those children a glorious *assurance* (toezegging, promise, H.H.). He says, namely, to all those children, head for head, day in day out, well-meaning and in uprightness: *I am the Lord your God*. I establish my covenant with you. I wash you of all your sins in the blood of our Lord Jesus Christ. My Holy Spirit will dwell in you. In brief: I promise you (Ik zeg u toe) the full forgiveness of all your sins and eternal salvation; all the riches and treasures, which I will and can give to men." (All the cursives are the author's.) pp. 4, 5.

All this God promises to all, elect and reprobate, in His love and in His grace.

Also the Rev. Petter, I am glad to note, does not subscribe to this liberated doctrine.

But, amice, do you not see now, that your conception of "the promise for all" implies the idea of grace for all, including the reprobate?

And do you not acknowledge that the rejection of the first point makes it binding for all our churches to reject this liberated view?

Indeed, the conception is the Protestant Reformed doctrine and is, for that reason, binding upon all.

I challenge you, amice, or anyone else publicly to contradict this. And if the Revs. De Jong and Kok maintained, in the conferences in Kampen and Amersfoort, that this conception of the Rev. Hoeksema is not binding, they reported falsely about our churches.

Besides, amice, there is much more to prove that the conception held by the Rev. Hoeksema is the same as that of the Protestant Reformed Churches, and has always been considered binding. For this I point to all the literature that has been produced by me, and that has been supported and distributed by our churches, both officially and unofficially, by the Board of the R. F. P. A., by the Mission Committee, and by our Synod.

Yes, also by our Synod.

For, in the first place, the synod decided some time ago to order a reprint of my book "The History of the Protestant Reformed Churches", the second part of which contains my criticism of common grace, both in the Kuyperian and in the Heynsian sense of the word. And, in the second place, what is more important still is that, not only had the Mission Committee a reprint made of my "De Geloovigen en Hun Zaad", for distribution in the Netherlands, but the Synod of 1947 decided to ask for a translation of the same work. And you, amice, as well as others, including prof. Holwerda, know that in this pamphlet my view of the covenant, together with a criticism of the Heynsian view, is set forth.

Hence, there can be no reasonable doubt about the

question as to what is Protestant Reformed doctrine and what is binding in our churches.

And, therefore, over against the rather sharp advice of prof. Holwerda: "Never join", I confidently place my: "Never admit".

We will continue to work among the Canadian immigrants, instruct them in the pure Reformed truth of God's eternal covenant, and when they become convinced of the truth, we will organize them into Protestant Reformed Churches.

That is our way of doing things.

Next time, D. V., I will write about conditions in the covenant.

H. H.

IN MEMORIAM

The Ladies' Society of the Hudsonville Protestant Reformed Church hereby expresses its sympathy with their fellow members Mrs. John C. Lubbers, Mrs. Peter J. Lubbers and Mrs. Bert Maring, in the loss of their mother

MRS. AGGIE LUBBERS

May the God of all comfort be near the hearts of the bereaved family.

The Hudsonville Ladies Society

Rev. G. Vos, Pres.

Mrs. C. Spoelman, Sec'y.

Hudsonville, Mich.

* * * *

The Lord, Who doeth all things in wisdom, was pleased to take to Himself on August 10 our beloved husband, father and grandfather,

JOE SJOERDSMA

"If we believe that Jesus died and rose again, even so them also which sleep in Jesus will God bring with Him."—I Thess 4:14

Mrs. J. Sjoerdsma

Rev. and Mrs. G. Vanden Berg

Theodore J.

Joanne E.

and two grandchildren.

Grand Rapids, Michigan

CLASSIS EAST

will meet in regular session Wednesday, Oct. 5, at 9 o'clock A.M., at Kalamazoo, Mich. Those who need lodging please contact Homer Kuiper, 2517 Hillsdale Ave., Kalamazoo, Mich.

D. Jonker, (S. C.)

A Letter From Creston's Consistory

Grand Rapids, Mich.
September 2, 1949

To the Rev. H. Hoeksema
Editor of the Standard Bearer:

The Consistory of the Creston Prot. Ref. Church at Grand Rapids, Mich., comes to you, dear Editor, to express our deep regret over the fact that you have allowed the Rev. G. Ophoff to publish in the Standard Bearer of August 1, 1949 the article entitled: "Rev's De Jong and Kok in the Netherlands". We strongly disapprove of the placing of said article for the following reasons, (to which we could readily add more).

1. We know it has not been your policy in the past, neither is it ethical to use letters written to individuals and publish them in your Standard Bearer, without first receiving permission from the person who wrote the same. The writer of *this* letter of protest recalls distinctly an incident when a brother asked you to take over a writing which he had received. At that time you expressed to him your desire to do so, provided that the author of the letter first would give permission for publication. The result was that the writer never gave permission and, hence, you did not accept the letter for publication.

2. In the Standard Bearer of Oct. 1, 1945 you, dear Editor, counselled the Rev. H. J. Kuiper in re his conclusions regarding Prof. Schilder and the Liberated Churches, the following: "Let it not be deemed presumptuous by the Editor of the Banner when I caution him once more not to rush into print with strong expressions of opinion, until he has the official documents and information from both sides and thoroughly digested it. He may have to alter his stand once more." And we agree, that was good advice, but how much better it would have been then to refuse to publish the material of the Rev. Ophoff, and advise him instead not to rush into print anything against his colleagues which placed them under a cloud of suspicion.

3. It was only a matter of a couple of weeks and the Revs. De Jong and Kok would have been home. What was the haste? Could Rev. Ophoff not have waited that long and talk to the brethren and believe them? And if he had not been satisfied there still would be other ways and means to deal with this matter.

4. We believe such a procedure is unethical against any person, how much more to fellow ministers of the Gospel, who were in good standing in our Churches. And speaking with regard to our own minister he always had and still has the full confidence of us as Consistory. Without even entering into the material as such we are convinced that a grievous injustice has been done to these brethren.

For the above, and many other reasons, we regret that you, dear Editor, did not prevent the publication of that article. We also know that a lot of flimsy excuses might be found why it was not so bad after all that it was published. We even know that by this time the Rev. Ophoff himself has admitted that he should not have published the article at the time he did and without first talking to the brethren. However, all this does not take away the fact that it was published, the churches were unduly disturbed, men were put under a cloud, and great harm was done. We even believe so much harm was done that no matter what measures may be taken to rectify this thing, the actual harm it has done will not completely be wiped out.

Therefore, we as Consistory, severely condemn the publishing of said article.

Yours in the Lord,
Consistory of Creston Prot. Ref. Church,
Joe Geelhoed, Clerk.

Note of Editor:—

1. The above rebuke by the Creston Consistory I refuse to accept, and seeing that it is an official document by the Consistory which will undoubtedly appear in the minutes, I demand a public apology which is also to be spread upon the minutes.

Grounds:

a. In my long vacation I did not edit *The Standard Bearer*, and refuse to be responsible for its contents.

b. I advised the Rev. Ophoff not to publish the letter of prof. Holwerda before he had seen the Rev. De Jong and Kok. He agreed to wait but, without my knowledge, changed his mind.

2. Apart from this, I now assume full responsibility for the publication of the letter as such. See my editorial in this issue.

When all the camouflaging dust that has been raised about publishing the letter has been laid, we must still attend to the main and most important issue: the statements of the Revs. De Jong and Kok. *And prof. Holwerda still maintains that he reported correctly in his letter which Mr. Koster gave to the Rev. Ophoff.*

For the sake of our Protestant Reformed truth and our churches I want to know and expose the truth.

H. H.

NOTICE — CONSISTORIES!

I hereby wish to inform the consistories that the Acts of the Synod of 1949 have been mailed out to all the Clerks. I plan to contact the Clerks again in order that I may send them a number of copies that are to be sold to the members of the various congregations. You may also drop me a card or phone in your order. Write: D. Jonker, 1210 Wealthy St., S. E., Grand Rapids, Michigan, or phone 90093.

D. Jonker, (S. C.)

Zeer medelievig om ik br. de mededeeling, uit Ds. Hoeksema zelf, die eindelijk sceptisch stond t.o.v. vrijgemaakte emigranten, nu een bezoek aan een groot deel ervan, enthousiast terugkeerde. En een ander moet hebben gezegd: Dat zijn kerels. Die weten waar 't over gaat. Je zou ze allemaal zoo Dominee kunnen maken.

Als u binding aan Hoeksema's opvattingen bestond, zou ik zeggen: nooit aansluiten. Nu geloof ik echter dat toetreding roeping is. En dan zou dat de vrijgemaakten ook dogmatisch de rijkdom van Holland aan de Prot. Ref. Church helpen doorgeven.

Graag hoor ik nog eens van U. Hartel. gr. en Gode bevolen.

B. Holwerda.

Des Professor's schrift is moeilijk te lezen, daarom volgt hier een transcriptie:

Kampen, 8 Juli, '49

Hooggeachte Heer en Broeder,

Gister ontving ik Uw brief. Nu zal ik maar direct—en per Air Mail—antwoorden. We hadden eergister een samenspreking met Ds. Kok en Ds. De Jong. We hebben heel openhartig van gedachten gewisseld. Ze hebben me dit gezegd: inderdaad hebben we in de Prot. Ref. Churches veel aan Hoeksema te danken. Maar zijn opvattingen over verkiezing etc. is geen kerkleer. Niemand is daaraan gebonden. Er komt ook van sommige dominees een heel ander geluid. Naar hun opinie dachten de meesten op deze punten niet precies (als) Ds. Hoeksema en Ophoff. En de sympathie voor de vrijgemaakten was groot, ook inzake hun verbondsleer. Wel legden ze in Amerika, gezien hun andere historie, meestal 't accent wat anders. Maar voor vrijgemaakte opvattingen was volledig plaats. En van andere zijde hoorde ik dat er al gevallen zijn dat vrijgemaakten in de Christian Reformed Church moeilijkheden kregen als ze op hun stuk bleven staan. Ze (d.w.z. Ds. Kok en de Jong) hebben ook verslag gegeven van wat in hun kerken werd gedaan om de geestelijke verzorging der vrijgemaakten ter hand te nemen.

Ik moet eerlijk zeggen: hierdoor is veel van mijn vrees weggenomen. Ik vind de methode van 't Amersfoortsche besluit inzake correspondentie met de Prot. Ref. Church nog ongelukkig.

Maar ik zie 't nu zoo:

1. De Prot. Ref. Church—hoewel de ligging inzake ver-

kiesing etc. daar eenigszins anders is, wat gezien de geheel eigen historie daar te begrijpen valt—is de ware kerk. Ik ben 't daarin met U geheel eens.

2. De Prot. Ref. Church bewijst dat hierin dat men de broeders uit Holland daar waarachtig zoekt, en bewust voor hun standpunt alle ruimte laat. In deze situatie geloof ik, dat aansluiting bij de Prot. Ref. Church aan te bevelen is. En laat men dan als vrijgemaakten vooral 't contact met onze kerken in Holland bewaren, en ook onze lectuur daar doorgeven. Onze vrijgemaakten zouden zeer vruchtbaar werk doen, als ze in de Prot. Ref. Church werkten aan wegneming van misverstand en aan verdieping van inzicht. Ds. Kok zei rondt: we kunnen nog heel veel van elkaar leren.

Zeer merkwaardig vond ik b.v. de mededeeling, dat Ds. Hoeksema zelf, die eerst vrij sceptisch stond t.o.v.d. (ten overstaan van de) vrijgemaakte emigranten, na een bezoek aan een groot deel ervan, enthousiast terugkeerde. En een ander moet hebben gezegd: Dat zijn kerels. Die weten waar 't over gaat. Je zou ze allemaal zoo Dominee kunnen maken.

Als er binding aan Hoeksema's opvatting bestond, zou ik zeggen: nooit aansluiten. Nu geloof ik echter dat toetreding roeping is. En dan zoo dat de vrijgemaakten ook dogmatisch de rijkdom van Holland aan de Prot. Ref. Church helpen doorgeven.

Graag hoor ik nog eens van U. Hartel. gr. en Gode bevolen.

Uw br. in Chr.

B. Holwerda.

The Open Letter of Prof. Holwerda

The complete text of Prof. Holwerda's letter in the original is found at the end of this article.

Its translation here follows; which, however, I divide into different sections, each of which is followed immediately by my comment. This is done for the convenience and better understanding of the reader.

Prof. Holwerda writes as follows:

"Highly esteemed Rev. Ophoff:

"You have, as is evident from the *Standard Bearer* of Aug. 1, 1949, deemed it permissible and mandatory to publish a personal letter of mine to an immigrant, and to give that letter an explanation which enables you to place the Revs. De Jong and Kok in a position of guilt in a most serious manner.

"I am sorry to say that I find myself compelled to oppose the manner of your action and to repudiate your indictments. For what you have done is so seriously in conflict with the norms which Christ established for the fellowship of the brethren that it may not remain uncontradicted. And I hope that my present letter may help to induce you to retract your article with an expression of regret."

Comment:

It is definitely not true that the Rev. Ophoff published a personal letter of you addressed to one immigrant; and, after my visit to Mr. Koster in Chattam, I am very much inclined to think that it never was meant by you to be a letter to one immigrant, but that it was meant for all the immigrants concerned in the community. Thus, at least, it was received by the latter. And when the Rev. Ophoff received the letter, it was no longer private, but public. For the same reason Mr. Koster had no scruples at all to give the letter to Rev. Ophoff and let him read it and take a copy of it along to Grand Rapids. Nor, I am convinced, does Mr. Koster have any objection to the publication of the letter in the *Standard Bearer*, for he assured us that he considered it no private matter but a matter pertaining to the church, and that therefore it should be published. *

I deny, too, your statement that the Rev. Ophoff explained the letter in such a way that it placed the Revs. De Jong and Kok in a state of guilt. If you will but read the comments of the Rev. Ophoff again, professor, you will find that he did not indict them at all.

Prof. Holwerda continues as follows:

"For you the question is serious, but just because of this I must protest against your rashness. For when one is convinced that it concerns serious things, one

* The Rev. Ophoff received a letter of Prof. Holwerda which we would like to publish, but we wait for word from him.

must not write before he has become thoroughly acquainted with the matter and knows exactly what it is all about. One who in that case writes an article in the hurry and connects with that article such indictments sins, for he takes hold of a serious case in a rash manner, which mocks with all seriousness. And of this sin you now have made yourself guilty. I will therefore publicly confront you with a number of questions on which I demand a clear answer.

"1. Although I cannot check up on the English translation which you offered, because I am too little acquainted with that language, I must nevertheless ask you the question why you inserted elements in that translation which are not found in the Dutch text. The word 'gemeenbespreking' (meeting for the purpose of mutual discourse, H. H.), for instance, was not used by me, although you allege that I wrote it. But why do you translate this then, to add to the disaster, by 'a meeting, the purpose being mutual discourse'. I had not written one word about the purpose of that meeting. And in the sequence of your article you act indeed as if from my letter you know exactly what the purpose of that meeting was. But you simply added this to it your imagination. And you build the sequence of your article not on my information, but upon your own imaginations, which in your translation you smuggled into my letter. Do serious men act thus? And can you account for this over against Christ?

"2. You knew indeed that my letter was an answer to a question of an immigrant. Did you read that letter of the immigrant? For to be sure, no one can accurately read an answer if he does not know the question to which the answer has reference.

"3. If you also knew the question of that immigrant, why did you publish then only my answer and not also his question.

"4. To be accurate I must tell you that the now published letter, regardless of the inaccurate text, was already the fourth of a series that entirely concerned the same question. Are you able without knowledge of the letters 1 to 3 to understand exactly the contents of number 4, and to inform your readers about it? Only rash people act in this manner.

"5. It was a private correspondence between me and one brother. You published it without my consent, and, I fear, also without permission of him to whom the letter was addressed. Do you have the right to make public a private correspondence without permission? And, if you deemed the matter so important, why then did you neglect to ask consent for publication of me and of the brother?"

Comment:

To prevent all further casting of suspicion upon the accuracy of the letter, the reader will find a photostatic copy of it in this issue of the *Standard Bearer*. Instead

of "gemeenbespreking" the reader will find that the term used by Prof. Holwerda was "samenspreking", which to my mind means approximately the very same thing. Now this term the Rev. Ophoff in his translation circumscribed as "a meeting, the purpose being mutual discourse." Now the term discourse may mean "conversation, talk;" and I would like to know what is wrong with the circumscription of the term "samenspreking" by "a meeting of which the purpose is mutual discourse". To my mind it is exactly that. And if Prof. Holwerda would have been better acquainted with the English language, he certainly would not have criticized this translation.

And as far as the rest of the arguments in this connection are concerned, professor, you must have felt yourself that they mean less than nothing. The statements in your letter which we received from Mr. Koster are so definite that we need not know the contents of the letter to which yours was an answer, neither the contents of the series of letters of which the letter published in the Standard Bearer was one. If you really think that it affects our understanding of the letter that was published of you seriously, please let us know and we will gladly publish the mistake. And your argument about the alleged personal nature of the correspondence between you and Mr. Scheele I have already answered. Your letter was no longer private, but public.

Professor Holwerda continues as follows:

"Further, I must oppose the arguments which you use to defend the right and the obligation to publish the letter.

"Again I will put questions to you:

"6. You allege that my letter bears the character 'of a report of the conference that was open to the public certainly'. Where do you get this? You will find nothing of this in my letter. Let me tell you openly that it was no public meeting to which everyone interested was admitted. You only imagined this, and you made a mistake. But with this the entire argument falls.

"7. You allege that Revs. De Jong and Kok 'were speaking for all our people'. Again I ask: where do you get this? Not out of my letter, for I did not mention anything like it. You were imagining things again, and you were mistaken for the second time. And here-with falls your second argument. Let me tell you emphatically that Revs. De Jong and Kok in our meeting have immediately remarked that they were not delegated and therefore could not speak in the name of their churches.

"8. When you in serious cases, as these, use such untenable arguments, where then is your seriousness. For what remains of your right to make these things public? Point *a* falls and also point *b*.

"9. However, you maintain not only the right but also the obligation to publish the letter because a) 'the deliberations of that conference vitally concern all our consistories.' Where do you get this? It is incorrect, for this gathering had an entirely different purpose. At the Synod in Amersfoort it was decided to seek contact and to open correspondence with your churches. Some seven brethren, among whom I myself, had some objection against the decision. The entire synod was convinced that great injustice was done to your churches in 1924, but for the rest we knew yet so very little of your churches. Some, therefore, were of the opinion that it was necessary first to gain information whether we were indeed one in confession. I also, as has been said, belong to that minority. For us, therefore, it was very difficult to give advice to our immigrants to join the Protestant Reformed Churches. When the Revs. De Jong and Kok were in Holland, the deputies for correspondence thought it would be profitable if those aggrieved brethren could talk once with them and were further informed concerning the history, the confession, the conceptions, the life, etc., in your churches. This, according to their judgment, might be conducive to remove the objections and the misunderstandings of some brethren, and that in this way also a unanimous advice could be given to our immigrants. It was therefore not an occasion that concerned all your churches, but a difficulty that had arisen in regard to correspondence with the Prot. Ref. Churches and in regard to the immigration problem. The Revs. D Jong and Kok never thought for one moment that they could do here in the Netherlands what only your churches can do, but they have in a way which is above all praise spoken about your churches and their struggle against Arminianism and in all this there beautifully appeared their love to your churches. Faithful in everything they were, and they did not cover up any point of difference. They did not speak for your churches, but they gave information for the removal of misunderstanding in our churches.

"10. Under b) you allege that these difficulties in which my letter involves these brethren can only be removed to the satisfaction of all your churches. In other words, according to you, my letter brings these brethren in difficulties; and because these difficulties can be solved only to the satisfaction of all your churches, publication was necessary. Why do you put the things upside down? My letter to one person brought no one in difficulties or under suspicion. The difficulties originated only through your unallowed, rash, and suggestive publication. But if the difficulties originated only through the publication, those difficulties can never be motive to publication. Not my letter brought the brethren under suspicion, but your publication of the letter and your foolish remarks accompanying it. If you had been careful and brotherly and christian in

your writing, no difficulty would need to be solved in your churches, simply because without your article they should not exist."

Comment:

About some of these arguments I would rather have the Rev. Ophoff himself write. He can always come back on it, if he pleases, in the next *Standard Bearer*. I only want to remark the following, however:

We understand very well that the Revs. De Jong and Kok were not delegated to speak for our churches and that they did never claim to speak in that capacity. But this does not remove the fact that the contents of their speech concerned all our churches, our consistories, and our ministers, especially myself, as well as the Rev. Ophoff. If they discussed my theological conceptions behind my back, and if they said that in our churches they do not all agree with that conception of election, I like to know exactly what was said. I have the right to know, and I still want to know it. And therefore, I still maintain that the conference and its deliberations concerned all our churches, not only, but also our ministers and especially myself and the Rev. Ophoff.

I cannot but agree with your objections against the decisions of your synod at Amersfoort, 1948, especially as those objections are stated here. Your synod should have been more careful in the matter of correspondence with our churches. It should not have decided immediately to open your pulpits to all our ministers. We did not ask for such a thing in the letter of our synod seeking possible correspondence with your churches; but we simply asked that you take preliminary steps in that direction. I, for one, am not even interested or eager to preach in your churches before complete correspondence is established. And, at any rate, I can conceive of a much more fruitful correspondence than that which gives our ministers the right to preach in your churches and your ministers to preach in our churches: I mean a correspondence that consists of conferences between your ministers and ours both in the Netherlands and here, and in which all kinds of differences, different conceptions concerning theological problems and church-political questions are thoroughly discussed. But, as I wrote in my letter to Prof. Schilder in the *Standard Bearer*, your committee of correspondence should have contacted our committee and not have discussed the problems in secret conferences behind our back.

For the rest, professor, why don't you openly confess that not we and the publication of your letter by the Rev. Ophoff is the cause of all the present trouble in our churches, but that you yourself are the cause through writing such a letter behind our back to the immigrants in Canada, and that fundamentally, and in last analysis, the Revs. De Jong and Kok themselves

are to blame if, namely, they made the statements in your conferences which you report them to have made. For as far as your letter is concerned, I repeat once more: it was not private and personal, but quite public; addressed to one immigrant indeed, but through that immigrant to all the rest in Chattam. And as far as the Revs. De Jong's and Kok's statements in your conferences are concerned, they must not and cannot remain secret, but concern all our churches.

The Professor continues as follows:

"11. But your remark under c) is again incorrect, for nothing is 'broadcasted far and wide'. That is your imagination, and by it you simply blow a case up. And for that reason this cannot constitute a cause or motive for publication. Besides, here the mistake does its harm, which I mentioned already above under 5 to 7: you thought that you could without difficulty understand my letter. And for that reason you simply wrote in the hurry; but you did not understand. For what was the question in my letter? The question was not the confusion of your churches, but definite theological conceptions. Some of the members of our Synod had read sometime articles from your circle with definite views, conceptions, terms, and distinctions with which they did not agree; and they were afraid that (exactly as we experienced the same misery here) such personal theological ideas would be binding. And therefore they hesitated to advise our immigrants to join your churches.

"This fear was voiced by some in that mutual discussion. For we here in the Netherlands have learned very well that unity of confession does not yet mean unity of theoretical conception. People that are one in the faith do not necessarily have to think alike in all things. And the Rev. De Jong and Kok have said that also in your circle there is room for differences in thought; and they pointed to the Rev. Petter, who in a certain good Reformed sense is in favor of speaking of 'conditions', while others are afraid of using that term because of the misuse of it. Did they say there-with anything that they could not give account of? But the *Standard Bearer* of August 1 itself gives the proof, for your combatting Rev. Petter shows that in regard to some points in your circle there exists difference of thought, while on the other hand the unity of the faith is not lacking. But how is it possible that the correct informations of the Revs. De Jong and Kok which were mentioned in my letter can cause difficulties which must be solved to the satisfaction of all your churches? And how can this be a reason to publish the letter?"

Comment:

Here, professor, you touch upon the crux of the whole matter, as I have explained in my letter to Prof.

Schilder in this same issue of the *Standard Bearer*; and I can refer you to that letter for further information regarding this question.

But now I want to call special attention to the last two sentences in your above paragraphs. For there you again admit that your informations concerning what the Revs. Kok and De Jong said at the conferences in Kampen were correct. In other words, they said that my conception regarding election etc. is not the doctrine of our churches. They said that no one is bound by this doctrine. They said that some emit an entirely different sound. They said that according to their opinion most of the Protestant Reformed people did not think as the Revs. Hoeksema and Ophoff. They said that the sympathy for the liberated was great, also in regard to their doctrine of the covenant. They said that for the liberated conception was complete room. That is, of course, what you say, professor, in the sentences referred to.

Yet, I can hardly believe that they actually said those things.

Do they not know that in 1924 we rejected the Three Points? Do they not understand that in rejecting the First Point we also reject the Heynsian view of the covenant, which virtually is the same as the liberated conception? Besides, they both are members of our Mission Committee; and they are thoroughly aware of the method which that committee follows in their work among the immigrants in Canada. They know that we never organize churches among them unless they are first instructed to know and discern the difference between the liberated view of the covenant and ours and have embraced our conception. Not only this, but when the request came from a group of liberated immigrants in Chattam that they might be organized into a congregation on condition that they might retain their liberated conception, and when that request was denied by the Mission Committee, both the Revs. De Jong and Kok were present and fully agreed with the committee. How then can they possibly have said or even have left the impression that there is ample room for the liberated and their view in our Prot. Reformed Churches?

Nevertheless, I now want to direct the same eleven questions to them that I directed to the Rev. De Jong at a meeting of our consistory in the presence of the consistory of Holland and of Creston with him, the Rev. De Jong. My physical condition did not allow me to be present at that meeting, but I sent these questions to the consistory with the request that they should present them to him; and I sent a copy of the same questions beforehand to the Rev. De Jong himself. I do not know just how he answered those questions, but I now ask him and the Rev. Kok to give a clear and unequivocal answer to the same.

The questions are as follows:

1. Did you or did you not assume the responsibility of meeting with the committee of correspondence appointed by the Reformed Churches under Art. 31 in the Netherlands?
2. Do you or do you not deny, in substance or form or both, the letter by Prof. Holwerda?
3. Did you or did you not state at the conference in the Netherlands that the conception regarding election etc. maintained by the Rev. Hoeksema is not the doctrine of the Prot. Ref. Churches?
4. Did you or did you not say that the above doctrine is not binding in our churches?
5. Did you or did you not, with evident approval, state that some are sounding an entirely different note?
6. Did you or did you not state that, in your opinion most, or many of the Protestant Reformed did not think as the Revs. Hoeksema and Ophoff?
7. Did you or did you not state that there is great sympathy in the Prot. Ref. Churches for the covenant view of the liberated?
8. Did you or did you not state that there was ample room in the Protestant Ref. Churches for the covenant view of the liberated?
9. Did you or did you not state that there was ample binding in the Prot. Ref. Churches is Scripture and the Three Forms of Unity *regardless of any interpretation*?
10. Did you or did you not, in that conference in the Netherlands, camouflage the Protestant Reformed truth?
11. Did you or did you not definitely set forth the Protestant Reformed stand in regard to the covenant in distinction from that of the liberated churches?

At the end of the meeting of the consistory referred to above it was decided to give the Rev. De Jong a vote of confidence, and this was publicly announced from the pulpit of Fuller Avenue. But this does not satisfy me. For in the first place, I do not know what is meant by that vote of confidence; and in the second place, the minutes do not show whether or not the Rev. De Jong answered my questions positively and unequivocally. And therefore I must ask them to give a public account of themselves in the *Standard Bearer*, especially in view of the fact that the statements in the letter of Prof. Holwerda were so very definite.

Professor Holwerda continues:

"12. Under d) you mention that the Rev. De Jong has a call from Fuller Avenue, and also this is supposed to be a reason for publication, for he may only accept that call 'if he succeeds in dispelling the thick cloud of suspicion under which he has been brought by Prof. Holwerda's letter'. But not I, but you are accountable

for that cloud of suspicion. You caused that cloud by your article. How can a cloud of suspicion which is the result of your writing and publication be the cause of such publication.

"13. You also discuss the question why you did not wait until their return and defend yourself with the remark 'the seriousness of the case rules out all delay'. Must I suppose that you are an adherent of the moral of the Jesuits, 'The end justifies the means?' I can not believe that of you, nor can I believe that even one member of your churches can be an adherent of such a godless ethics. But what then remains of your argument?"

Comment:

I do not agree, professor, with your remarks under 12. For your argument is still based on the supposition that your letter was a private and personal letter to one immigrant in Chatham. Once more I emphasize that before the Rev. Ophoff ever came to Chatham the matter was public among the immigrants in that community that were concerned in the matter. And again I say that I do not believe that you even intended the letter to be private to one man. Naturally the advice given by you was not to one immigrant, but to all the immigrants concerned. And therefore I maintain that not the Rev. Ophoff, but you yourself are the ultimate cause of the cloud of suspicion under which the Revs. De Jong and Kok have been brought.

With your remark under 13 I must agree, at least in so far that it would have been expedient for the Rev. Ophoff to wait until the Revs. De Jong and Kok had returned and had been asked to accompany the publication of the letter by a statement of their own. And I advised the Rev. Ophoff to wait until that time. At the time I was on my vacation in a cottage at Lake Michigan, and there the Rev. Ophoff visited me. When he left me, he agreed to wait until the return of the Revs. De Jong and Kok; and I did not know that he had changed his mind until the letter was published in the *Standard Bearer*. But this certainly must not lead you to the conclusion that the Rev. Ophoff is an adherent to the ethics of the Jesuits, as you do not state but nevertheless insinuate. Nor am I sure that in the end it would have made much difference: for the day after his return I met the Rev. Kok in Holland, Michigan, and in the presence of a witness I asked him to repudiate that letter of Prof. Holwerda, and his answer was: "I cannot do that, because Prof. Holwerda is not a liar. But I can give a different interpretation to his statements." And for that interpretation I am still waiting.

Lack of space prevents me from finishing the translation of and comment on the letter of Prof. Holwerda in this issue.

I must therefore continue in the next issue of the *Standard Bearer*, D. V.

H. H.

OPEN BRIEF VAN PROF. HOLWERDA
AAN REV. OPHOFF

Hooggeachte Rev. Ophoff,

U hebt, blijkens de *Standard Bearer* van 1 Augustus 1949, het geoorloofd en geboden geacht een persoonlijk schrijven van mij aan een immigrant te publiceren, en aan dien brief een uitleg te geven, die U in staat stelt uw collega's De Jong en Kok op zeer ernstige wijze in staat van beschuldiging te stellen.

Tot mijn spijt zie ik me genoodzaakt publiek me te verzetten tegen uw handelwijze, en uw aan'ijgingen te weerleggen. Want wat U gedaan hebt, is zoozeer in strijd met de normen, die Christus aan het verkeer der broederen heeft gesteld, dat het niet onweersproken mag blijven. En ik hoop, dat mijn brief van nu ertoe mag bijdragen, dat U onder betuiging van leedwezen, uw artikel terugneemt.

Allereerst heb ik ernstig bezwaar tegen *het feit dat*, en *de wijze waarop* U bedoelden brief ter kennis van de leden uwer kerken hebt gebracht.

Volgens U is de kwestie ernstig. Maar juist daarom moet ik al protesteeren tegen uw lichtvaardigheid. Want als men overtuigd is, dat het gaat om ernstige dingen, moet niemand schrijven vóór hij zich grondig op de hoogte heeft gesteld, en precies weet waar het over gaat. Wie dan maar haastig een artikel schrijft, en daaraan zulke beschuldigingen verbindt, zondigt. Want Hij pakt een ernstige zaak aan op een lichtvaardige wijze, die met allen ernst spot. Aan deze zonde hebt U zich thans schuldig gemaakt. Daarom zal ik U thans publiek een aantal vragen stellen, waarop ik een duidelijk antwoord verlang.

1. Hoewel ik de engelsche vertaling door U niet controleeren kan, omdat ik daarvoor die taal te weinig ken, moet ik U toch de vraag stellen, waarom U in uw vertaling elementen inlaschte, die niet in den nederlandschen tekst gevonden worden? Het woord "gemeenbespreking" b.v. is door mij al *niet* gebezigd, hoewel U beweert dat ik het schreef. Maar waarom vertaalt U dat dan tot overmaat van ramp nog door "a meeting . . . the purpose being mutual discourse". Ik had geen woord geschreven over 'the purpose' van die ontmoeting. En U doet nu in het vervolg wel, alsof U uit mijn brief precies weet, wat het doel der samenkomst was. Maar u hebt dat er zelf bij gefantaseerd, en bouwt dan uw verdere artikel ook niet op de mededeelingen van *mij*, doch op uw *eigen* fantasieën, die U bij de vertaling in mijn brief insmokkelde. Doen ernstige mensen zoo? En kunt U dit tegenover Christus verantwoorden?

2. U wist wel, dat mijn brief een antwoord was op een vraag van dien immigrant. Hebt U dien brief van dien immigrant ook gelezen? Want niemand kan een antwoord nauwkeurig verstaan, als hij niet de vraag kent, waarop dat antwoord betrekking heeft.

3. Indien U die vraag van dien immigrant ook kende, waarom publiceerde U dan alleen mijn antwoord, en niet zijn vraag?

4. Om precies te zijn, moet ik U zeggen, dat de thans gepubliceerde brief —afgezien nu van den onnauwkeurigen tekst— reeds de vierde was uit een reeks, die geheel betrekking had op dezelfde kwestie. Is U in staat om zonder kennis van de brieven 1 tot 3, precies te begrijpen den inhoud van nummer 4 en daarover uw lezers in te lichten? Zoo handelen alleen lichtvaardige lieden.

5. Het was een particuliere correspondentie tusschen mij en één broeder. U hebt gepubliceerd zonder mijn toestemming, en ik vrees ook zonder verlof van den geadresseerde. Hebt U het recht om *zonder toestemming* particuliere briefwisseling publiek te maken? En als U de zaak belangrijk achtte, waarom liet U dan na aan dien broeder en mij eerst toestemming tot publicatie te vragen?

Vervolgens moet ik me verzetten tegen de *argumenten*, die U gebruikt, om het recht en de plicht tot publicatie te verdedigen.

Ik stel maar weer vragen:

6. U beweert, dat mijn brief het karakter draagt 'of a report of the acts of a conference that was open to the public certainly'. Hoe komt U daaraan? U vindt daarvan niets in mijn brief. Laat ik U ronduit zeggen, dat het geen openbare meeting was, voor iederen belangstellende toegankelijk. U hebt dit maar gefantaseerd. En U daarin vergist. Doch daarmee vervalt het heele argument.

7. U beweert, dat Revs. De Jong en Kok 'were speaking for all our people'. Weer vraag ik: hoe komt U daaraan? Niet uit mijn brief; want ik heb daarvan niet gerept. U was weer aan het fantaseeren, en vergiste U ten tweeden male. Daarmee vervalt uw tweede argument. Laat ik U nadrukkelijk zeggen, dat Revs. De Jong en Kok bij de ontmoeting direct de opmerking hebben gemaakt, dat ze niet afgevaardigd waren en dus niet namens hun kerken konden spreken.

8. Gaat U, in ernstige zaken als deze, zulke onhoudbare argumenten gebruiken, waar is dan uw ernst? Want wat blijft er nu over van uw recht om deze dingen publiek te maken? Punt a) vervalt, punt b) ook.

9. U poneert echter niet slechts het recht, doch ook de plicht tot publicatie te bezitten, omdat a) The deliberations of that conference. . . vitally concerns all our consistories etc. Hoe komt U daaraan? Het is onjuist. Want die vergadering had een heel ander doel. Op de synode in Amersfoort werd het besluit

genomen met uw kerken contact te zoeken en correspondentie te openen. Een zeventaal broeders, onder wie ik zelf, hadden tegen dat besluit eenig bezwaar. De gansche synode was overtuigd, dat aan U en uw kerken in 1924 groot onrecht is geschied. Maar we wisten overigens nog zoo weinig van uw kerken af. En sommigen meenden daarom, dat het noodig was, eerst informatie in te winnen, of we metterdaad één waren in belijdenis. Ik behoorde, zooals gezegd, ook tot die minderheid. En voor ons was het daarom moeilijk, aan onze immigranten advies te geven om zich aan te sluiten bij de Prot. Ref. Churches. Toen Revs. De Jong en Kok in Holland waren, meenden de de Deputaten voor buitenlandsche kerken dat het zijn nut kon hebben, als die bezwaarde broeders eens met hen praatten en nader onderricht werden over geschiedenis, belijdenis, denkbeelden, leven etc. in uw kerken. Dat kon naar hun oordeel ertoe bijdragen, dat de bezwaren en misverstanden van enkele broeders uit den weg werden geruimd, en zodoende ook aan onze emigranten een eenstemmig advies kon worden gegeven. Het was dus niet een aangelegenheid, die *al uw* kerken raakte, doch een moeilijkheid die inzake de correspondentie met de Prot. Ref. Churches en inzake de emigratieproblemen aanwezig was binnen *onze* kerken. Revs. De Jong en Kok hebben er geen oogenblik aan gedacht hier in Nederland te doen, wat alleen uw kerken kunnen doen. Doch ze hebben op een wijze, die boven allen lof is, over uw kerken en hun strijd tegen het Arminianisme gesproken, en in dat alles kwam hun liefde tot uw kerken prachtig uit. In alles trouw, geen enkel verschil verdoezelend. Ze spraken niet voor *uw* kerken, doch gaven informaties ter wegneming van misverstand in *onze* kerken.

10. Onder b) beweert U, dat deze moeilijkheden, waarin mijn brief deze broeders wikkelt, slechts tot genoegen van al uw kerken kunnen worden opgelost. Met andere woorden: volgens U brengt mijn brief deze broeders in moeilijkheden, en omdat die moeilijkheden slechts ten overstaan van al uw kerken kunnen worden opgelost, is publicatie noodig. Waarom zet U de dingen op den kop? Mijn brief aan één persoon bracht niemand in moeilijkheden of in verdenking. De moeilijkheden ontstonden slechts door *uw* ongeoorloofde, lichtvaardige en tendentieuze *publicatie*. Maar als de moeilijkheden pas door de publicatie *ontstaan*, kunnen die moeilijkheden *nimmer motief* tot publicatie zijn. Niet *mijn* brief bracht de broeders in verdenking, doch *Uw* publicatie daarvan en *Uw* dwaze aantekeningen daarbij. Als U voorzichtig en broederlijk en christelijk was geweest in uw schrijven, behoefde thans in uw kerken geen enkele moeilijkheid te worden opgelost, eenvoudig omdat deze zonder uw artikel niet zouden bestaan!

11. Wat U onder c) zegt, is opnieuw onjuist. Want er wordt niets 'broadcasted far and wide'. Dat fanta-

seert U er maar bij en U blaast daarmee de zaak op. En daarom kan ook dit geen plicht tot publicatie motiveeren. Bovendien, hier wreekt zich de fout, die ik boven onder 5 tot 7 reeds signaleerde: U dacht, dat U zoomaar mijn brief kon begrijpen, en daarom schreef U maar haastig. Maar U was niet op de hoogte. Want waar ging het over in mijn brief? Niet over de *belijdenis* uwer kerken, doch over bepaalde theologische *concepts*. Sommigen van onze synodeleden hadden wel eens artikelen uit uw kring gelezen, met bepaalde beschouwingen, voorstellingen, termen en onderscheidingen, waarmee ze het niet eens waren. En ze waren band, dat—precies als we die ellende hier beleefd hadden—zulke persoonlijke theologische ideeën *bindend* zouden zijn. En daarom aarzelden ze, om toetreding tot uw kerken aan onze emigranten te adviseeren.

Aan die vrees is door sommigen bij die samenspreking uiting gegeven. Want wij hier in Nederland hebben de laatste jaren weer heel goed geleerd, dat eenheid van *belijdenis* nog niet beteekent eenheid van theoretische *conceptie*. Menschen, die één zijn in het *geloof*, behoeven daarom nog niet in alles gelijk te *denken*. Toen hebben Revs. De Jong en Kok gezegd, dat ook in Uw kring ruimte is voor verschil van *denken*. En ze hebben gewezen op Ds. Petter, die in een bepalen, goed Gereformeerden zin wel van 'voorwaarden' wil spreken, terwijl anderen daar huiverig voor zijn, gezien het misbruik van dat woord. Hebben ze daarmee, iets gezegd, wat ze niet verantwoorden konden? Maar the Standard Bearer van 1 Aug. levert zelf het bewijs. Want uw bestrijding van Rev. Petter bewijst, dat er over sommige punten in uw kring verschillend *gedacht* wordt, terwijl toch de eenigheid des *geloofs* niet ontbreekt. Maar hoe kunnen de juiste mededeelingen van Revs. De Jong en Kok, die in mijn brief werden genoemd, dan moeilijkheden veroorzaken, die tot bevrediging van al uw kerken moeten worden opgelost? En hoe kan dit reden zijn tot publicatie?

12. Onder d) noemt U, dat Rev. De Jong een beroep heeft van Fuller Avenue. En ook dat zou reden zijn tot publicatie. Want hij mag die roeping slechts aanvaarden, 'if he succeeds in dispelling the thick cloud of suspicion under which he has been brought by Prof. Holwerda's letter.' Maar niet *ik*, doch *U* is aansprakelijk voor die 'cloud of suspicion'. U *veroorzaakte* die door uw artikel. Hoe kan een 'cloud of suspicion', die *gevolg* is van Uw schrijven en publicatie, *oorzaak* zijn van publicatie?

13. U bespreekt ook nog de vraag, waarom U niet wachtte tot hun terugkeer, en verdedigt U dan met de opmerking: 'The seriousness of the case rules out all delay'. Moek ik veronderstellen, dat U aanhanger is van de moraal der Jesuïeten: 'het doel heiligt de midelen'? Ik kan dat niet van U gelooven, en ik geloof evenmin, dat ook maar één lid uwer kerken zulk een

goddelooze moraal aanhangt. Maar wat blijft er dan over van Uw argument?

In de derde plaats heb ik ernstig bezwaar tegen uw vele *insinuaties*. Ik noem weer enkele punten:

14. Als ik spreek van 'sympathie voor de vrijgemaakten, ook in hun verbondsleer', verdraait U dat tot: 'The Protestant Reformed Churches. . . have *repudiated* the covenant-theology of Rev. Hoeksema and *embraced* the covenant-theology of the Liberated'. U weet heel goed, wat 'sympathie' beteekent. Ik heb groote sympathie voor de Protestant Reformed. Beteekent dat, dat ik nu 'repudiate' de theologie der vrijgemaakten, en de theologie van uw leiders 'embrace'? U weet wel beter. 'Sympathie' beteekent, dat ik iemand een warm hart toedraag en een open oor en welwillende belangstelling heb voor zijn ideeën, maar niet dat ik al zijn opvattingen *overneem*!

15. Over de binding aan Rev. Hoeksema's 'conception regarding election' is boven (sub 14) al gesproken. Het ging niet over uw gemeenschappelijke *belijdenis*, en uw strijd tegen het Arminianisme—daarmee zijn Revs. De Jong en Kok het volmaakt eens—, doch over de binding aan theologische *opinions*. Waarom legt U in mijn woorden een heel anderen zin?

16. Als U spreekt over de twee 'principal tenets' van onze verbonds-theologie, moet me de opmerking van het hart, dat U daar *niets* van begrepen hebt. Ik wil best gelooven, dat U een knap man is. Maar U hebt van de vrijgemaakte theologie het a-b-c nog niet begrepen. Dat is niet erg. Maar is het verantwoord, dat U een door en door onjuiste voorlichting geeft? En aankondigt nog meer artikelen daarover te schrijven? Mag U lichtvaardig schrijven, dat wij hebben 'the Arminian doctrine of universal atonement'? Of dat bij ons 'voorwaarde' beteekent wilsvrijheid in Pelagiaanschen zin? Waar haalt U de dwaasheid vandaan, dat volgens ons 'God. . . stands powerless over-against man's corruption'? Of dat voorwaarde bij ons is 'a circumstance, that limits, prevents God'? Of dat het is 'an efficient cause. . . that induces God to be gracious unto all such who of their own sovereign will choose to be saved'?

U veroordeelt maar, met de zwaarste termen. Maar als ik zie, wat U ons ten laste legt, moet ik wel concludeeren, dat U van onze theologie nog niets gelezen hebt. Want deze ketterijen vindt U nergens. Mag U lasteren? Ik zou over dit punt veel meer nog kunnen zeggen, maar ik laat het voorloopig hierbij. Acht U dit geoorloofd tegenover onze kerken? En mag U zoo lasterlijk en lichtvaardig Uw kerken bang maken voor onze kerken, om ketterijen die niet bestaan?

17. Zeer ergerlijk is ook wat U schrijft over mijn begeeren, 'to see us converted into a communion of Liberated Churches. He tells his correspondent that

the Liberated in Canada by all means should make that their aim'. Ik sprak over wegneming van *misverstand*. Want ik constateerde vroeger al, en nu ten overvloede uit uw artikel, hoe groot het misverstand is, dat bij U ten opzichte van ons bestaat. Vindt U het geen christelijk werk, om alle mogelijk misverstand bij de geloovigen weg te nemen? En als ik daartoe opwek, mag U dan de caricatuur teekenen, dat het mijn bedoeling zou zijn om uw kerken tot een vrijgemaakte gemeenschap te maken? Rev. Kok zei: we kunnen veel van elkaar leeren. Ik geloof dat ook. Van *elkaar* leeren. dus de Vrijgemaakten van de Protestant Reformed, en omgekeerd. Waarom doet U, alsof ik andere en booze bedoelingen heb?

18. Ik moet me inhouden, om niet bitter te worden. Maar U insinueert verschrikkelijk, als U spreekt over 'the fundamental purpose of that visit to the Netherlands'. Natuurlijk, U stelt slechts een vraag; maar een vergiftigde vraag is voldoende om booze verdenking te wekken tegen twee predikanten, die niet het minst om hun zuiverheid van bedoeling, om hun oprechtheid en onkreukbaarheid, verdienen zeer in eere te worden gehouden. Ik wil U vragen: sinds wanneer is dat stijl in de Protestant Reformed Churches en in hun kerkelijke pers, om artikelen te schrijven die druipen van verdachtmakingen? Het negende gebod geldt toch ook in uw kerken?

19. Ik zal niet elke zin van uw artikel analyseren. Mijn brief werd dan zeker dubbel zoo lang. Ik wil alleen zeggen, dat ik zelden iets gelezen heb, dat zoo consequent en aanhoudend in onschuldige woorden een verkeerde beteekenis zoekt. Kunt U het verantwoorden, als U letterlijk alles van wat ik schreef verdraait om dan daarop uw conclusies te baseeren?

20. U doet het voorstel, dat Uw kerken onze theologie officiëel als kettersch zullen verwerpen. Boven schreef ik al, dat U van die theologie nog geen begrip toonde te hebben. En Uw kerken zullen de waarheid dienomtrent niet verstaan uit uw artikelen, als U zoo voortgaat. Maar nu U toch maar het advies geeft, wilde ik U vragen: is U nu al vergeten de ellende, die de besluiten van 1924 door hun onrijpheid en oppervlakkigheid over Christus' kerk in Amerika brachten? En wat me nog zwaarder weegt: mogen kerken andere kerken en hun theologie veroordeelen, zonder eerst daarvan gehoord te hebben en te verstaan wat ze doen? Ik denk hierbij natuurlijk aan Joh. 7:51. De Farizeëen waren tegenover Jezus Christus heel gauw klaar met hun vonnis. Maar Nicodemus heeft hen gewaarschuwd: zoodanige veroordeeling, zonder kennis van zaken, overijld, overhaast, wordt altijd geoordeeld door de wet Gods.

21. Om al het bovengenoemde, moge ik U met allen aandrang de vraag stellen: wordt het voor U niet hoog

tijd, om Uw heele artikel, met betuiging van leedwezen, in te trekken?

Op al deze vragen meen ik een ondubbelzinnig publiek antwoord te mogen verlangen.

Met heilbede,

Uw broeder in Christus,

B. Holwerda.

Open Confession to the Brethren Rev. Kok and Rev. De Jong

Dear brethren: —

There is a statement occurring in my previous article (in my comments on the letter of Prof. Holwerda) to which I must return. It reads, "Can it be that we here hit upon the fundamental purpose of that visit to the Netherlands,—the purpose, namely, to show the irreconcilable leaders among the liberated that they need have no scruples about advising their people coming to these shores to affiliate with the Protestant Reformed?" I am not accusing you brethren here directly or indirectly or by implication. What I do is to ask the question whether that might not also have been the purpose. You were offended and rightfully so. For the question is suggestive of a motive. But motives are known to God alone. I therefore confess to you brethren that I should have kept that statement in my pen, and add that I am heartily sorry.

Second, I do believe, after having given the matter some thought, that in publishing Prof. Holwerda's letter, when I did, I failed to take you brethren into consideration sufficiently. Out of regard for you I should have waited until you had returned to make a statement and had received testimony of the brethren in the Netherlands. Your statement together with their testimony could and also should then have been published with the letter and my comments. That would have been the right way. By my hasty action I took the joy out of your homecoming and caused you unnecessary grief. And for this, too, I am heartily sorry. I see now that I sinned against love.

But brethren, I do wish that you would perceive from my statements occurring in my previously published article that I did not accuse you at all and that therefore I did not accuse you unheard. May I ask you to return with me to that article, (the Standard Bearer for Aug. 1). In the third column is found this

sentence from my pen, "Our whole movement is at stake, if the statements contained in the letter (Prof. Holwerda's letter) are true." Mark what I wrote, "If the statements are true." This "if" clause occurs three times. It occurs the second time at the bottom of the third column and again at the close of the article. The implication of this "if" clause is not: The report of the professor (Holwerda) is true. But the implication is: The report of the professor may also not be true. I know not. That is for the brethren Kok and De Jong to say, and Prof. Holwerda especially and the ministers and the professors who were present on that meeting. That is the thrust of that "if" clause. What I state by that "if" clause by logical implication is that I suspend judgment and will continue to suspend judgment until you, brethren, and Prof. Holwerda and the others supply us with the statement, "The Revs. Kok and De Jong did not make the statements attributed to them by the professor either as to substance or as to the form of their words."

Further, will you please take notice, brethren, also of the phrase occurring in my previously printed article, "According to the report of the professor (Holwerda)." The phrase occurs four times. And it means "Not according to what I report or say—I say nothing at all—but according to what the professor reported. That whole article of mine is predicated on that "if" clause. That whole article, therefore, is hypothetical in so far as it turns on you brethren."

I do wish, brethren, that you would also perceive that I did no wrong in publishing the letter *as such*. The letter had to be published sooner or later for reasons stated in my previously published article. It had also to be published to clear your name, brethren, if you did not make the statements attributed to you by Prof. Holwerda.

G. M. Ophoff.

Please Take Notice

It is being said that the way in which I got hold of Prof. Holwerda's letter is fraudulent and very base; and further that I am guilty of evil-speaking in the home of the brother—Mr. Koster of Chatham—who gave me the letter. But that is not true. Let us hear Rev. H. Hoeksema on the matter:

"I know positively that all this is a downright lie. For on Thursday, Sept. 8, the Rev. Ophoff, accompanied by two witnesses of which I was one, visited Mr. Koster, and of our conversation I briefly report the following:

1. His dealing with the Rev. Ophoff and the latter's dealings with him were strictly honest and above board.

2. There was absolutely no fraud in connection with the Rev. Ophoff's obtaining of the letter.

3. Of his own free will Mr. Koster gave the Rev. Ophoff the letter, wanted him to have it. When the Rev. Ophoff could not read it, Mr. Koster read it to him, offered him the original letter, and finally gave him a copy of which Rev. Ophoff made a copy.

4. Although the Rev. Ophoff had first agreed not to publish the letter, Mr. Koster had no objections to its publication at all. Repeatedly he stated that there must be no secrecy in matters pertaining to the church, and that it was a good thing the letter was published.

5. Emphatically he denied that the Rev. Ophoff ever made himself guilty of evil-speaking or of discussing persons at all."

H. Hoeksema.

Such is Rev. Hoeksema's testimony.

G. M. Ophoff.

* * *

NOTICE TO OUR READERS!

I, the undersigned, have in readiness my reply to Prof. Veenhof's letter. But because of lack of space, its publication will have to wait. It will appear in the next issue of The Standard Bearer.

G. M. Ophoff.

* * *

IN MEMORIAM

The Immigration Committee hereby expresses its heartfelt sympathy to relatives of the Sjoerdsma family in the sudden death of their committee member

MR. JOE SJOERDSMA

May the God of all grace comfort the sorrowing family.

Rev. J. D. De Jong, Pres

Mr. B. Woudenberg, Sec'y.

IN MEMORIAM

The Protestant Reformed Male Chorus of Grand Rapids, Michigan hereby wishes to express its sympathy to Mrs. Joe Sjoerdsma and family in the sudden death of their husband and father

MR. JOE SJOERDSMA

May the thought that their loved one is now rejoicing in glory comfort the sister and her family in this hour of sorrow.

Protestant Reformed Male Chorus,

Dick Jonker, Pres.

Gerrit Helmus, Sec'y.

SION'S ZANGEN

Een Vloekpsalm

(Psalm 109; Vierde Deel)

De vorige maal zagen we de rechtvaardigheid Gods in het vloeken van den man die er nooit aan dacht om weldadigheid te bewijzen aan den ellendige. We zagen, dat er niets vreemds in is om den vloeker te vloeken. Hij had den vloek lief, en zoo geeft God Hem Zijn vloek; het is recht.

“En hij zij bekleed met den vloek als met zijn kleet, en dat die ga tot in het binnenste van hem als het water, en als de olie in zijne beenderen.”

Wie zou hier niet schrikken?

Men zegt soms van iemand wiens kleeren hem passen: het schijnt wel alsof zijn pak hem om het lichaam gegoten is! Dat beeld wordt hier gebruikt. Men rilt als men het beeld begint te verstaan. Als men een langen tijd zijn kleet draagt, dan zijn die kleederen een herkenningmiddel. Onze kleederen worden hoe langer hoe meer ons eigen. Welnu, zegt de Heilige Geest in David: laat zoo de vloek hem omkleeden. Laat die man geheel en al gekarakteriseerd worden door het vloeken van God.

En als men dan soms zou denken: wel, het kleet zit aan den buitenkant, dan vult de Heilige Geest de eerste gedachte aan door een ander beeld te gebruiken voor de zelfde zaak: Laat de vloek hem geheel en al doordringen. Laat de vloek hem doordringen zooals water sommige stoffen doordringt. Ge weet hoe, b.v., wol en katoen direct en geheel en al doordrongen worden met water. Welnu, zoo ga het met den man die Gods lievelingen gevloekt heeft. Laat hem geheel en al doordrongen worden met het bewustzijn van des Heeren onlust. Laat hem tot in zijn diepste hart des vloeken Gods hooren! Het binnenste van hem moet doordrongen worden met het gedurige bewustzijn: God haat mij! En denkt dan aan de idee van het *doordrongene*: er is geen functie meer over in het rijke menschenleven of het wordt die haat Gods ten onzent gewaar. O, het zal zoo bang zijn in de hel! Doordrongen, in lichaam en ziel, van de vloeken Gods. En dat doordronge van Zijn onlust wordt scherp geleerd in dezen tekst door het beeld van olie. (Denkt hier aan het feit, dat in het positieve leven van Gods kind hetzelfde beeld van olie gebruikt wordt, maar dan ervaren we het doordrongene van den Heiligen Geest. Zie: Zacheria 4:1-6.)

“Die zij hem als een kleet waarmede hij zich bedekt, en tot een gordel waarmede hij zich steeds gordt.”

Is dit geschied aan den ongelukkige, dan ziet ge niets meer dan de uitstorting van de groote grimmigheid Gods: het bedekt hem. Is dit geschied, dan komt er geen einde aan, want de vloek is zijn *gedurige* gordel. En dat is het bangste van alles: er komt geen einde aan die staat en toestand: “hier blijf ik tot in eeuwigheid; hier hoor ik slangen schuifelen!”

(Wordt Vervolgd)

G. Vos.

IN MEMORIAM

On Monday, August 22, our beloved mother and grandmother

MRS. HARMKE PASTOOR—Buiten

was taken away from us by the Lord at the age of 73 years.

Her delight to walk in the way of the Lord, with the assurance that my Redeemer liveth, sustains us in our sorrow.

Mr. and Mrs. Willem Pastoor
Mr. and Mrs. John Flikkema
Mr. and Mrs. Clarence Pastoor
nine grandchildren.

Grand Rapids, Michigan.

* * * *

IN MEMORIAM

The Board of the S. P. R. E. mourns the loss of its vice-president

MR. JOE SJOERDSMA

whom the Lord suddenly called home.

May the bereaved family and relatives experience the comfort which God alone can give in this way of grief and sorrow.

The Board of the S. P. R. E.

M. J. Woudenberg, Pres.

D. Jonker, Sec'y.

* * * *

IN MEMORIAM

Het behaagde den Heere tot Zich te nemen den 26ste Augustus, een onzer getrouwe leden

MRS. J. BUITEN

in den ouderdom van 73 jaar.

Zij mocht in alle eenvoudigheid belijden dat zij den Heere lief had, en vertrouwde op Zijn verzoenend werk, ook voor haar.

“Zalig zijn de dooden, die in den Heere sterven, van nu aan.”—Openbaring 14:13.

Wij betuigen door deze onze hartelijke deelneming met de bedroefde familie.

Namens de Hollandsche Vrouwen Vereeniging
van de Eerste Prot. Geref. Kerk te Grand Rapids.

Mrs. D. Jonker, Pres.

Miss W. Woudenberg, Sec'y.

Index To Volume XXV

INDEX OF SCRIPTURE PASSAGES TREATED

Text	Author	Page	No.
Genesis 3:15	G.V.	25	2
Deuteronomy 8:10-20	G.V.	97	5
I Samuel 28:7-20	G.M.O.	13	1
I Samuel 31	G.M.O.	38	2
II Samuel 1	G.M.O.	61	3
II Samuel 1:17-27	G.M.O.	85	4
II Samuel 2:1-4	G.M.O.	89	4
II Samuel 2:5-11	G.M.O.	110	5
II Samuel 2:12-32	G.M.O.	134	6
II Samuel 3:6-21	G.M.O.	160	7
II Samuel 3:22-39	G.M.O.	181	8
II Samuel 4	G.M.O.	205	9
II Samuel 5	G.M.O.	229	10
II Samuel 6:1-11	G.M.O.	253	11
II Samuel 6:1-19	G.M.O.	302	13
Continued	G.M.O.	325	14
II Samuel 6:16, 20-23	G.M.O.	328	14
Psalms 17:15	C.H.	94	4
Psalms 23:1-3	G.V.	49	3
Psalms 43:3, 4	G.V.	361	16
Psalms 48:13-15	G.V.	241	11
Psalms 105 (cont. from Vol. 24)	G.V.	17	1
Continued	G.V.	41	2
Continued	G.V.	64	3
Psalms 106	G.V.	90	4
Continued	G.V.	113	5
Continued	G.V.	139	6
Continued	G.V.	161	7
Continued	G.V.	186	8
Continued	G.V.	208	9
Continued	G.V.	232	10
Psalms 107	G.V.	256	11
Continued	G.V.	279	12
Continued	G.V.	305	13
Continued	G.V.	328	14
Continued	G.V.	355	15
Psalms 108	G.V.	403	17
Continued	G.V.	426	18
Psalms 109	G.V.	447	19
Continued	G.V.	473	20
Continued	G.V.	499	21
Continued	G.V.	524	22
Song of Solomon 1:4a	G.V.	337	15
Isaiah 53:8, 9	G.M.O.	277	12
Isaiah 55:1	G.V.	73	4
Isaiah 65:17	G.V.	145	7
Micah 6:6-8	G.V.	433	19
Zephaniah 3:17b	G.V.	481	21
Matthew 2	G.V.	121	6
Matthew 19:28a	G.V.	145	7
Matthew 21:42-44	G.V.	289	13
Matthew 28:5, 6a	G.V.	313	14
Luke 2	G.V.	121	6
Luke 18:13	G.V.	1	1
Luke 23:4, 14, 22, 24	G.V.	265	12
John 3:13	G.V.	121	6
Acts 5:31	G.V.	385	17
Acts 17:31a	G.V.	265	12
Romans 6:1, 2	H.H.	8	1
Romans 10:14, 15	H.H.	78	4
II Corinthians 5:17	G.V.	145	7
Ephesians 1:5, 6	G.V.	457	20
Ephesians 5:1, 2	G.V.	217	10
Titus 3:4, 5b	G.V.	409	18
II Peter 3:13	G.V.	145	7
Revelation 21:5	G.V.	145	7
Revelation 22:17	G.V.	169	8

INDEX OF SUBJECTS TREATED

Subject	Author	Page	No.
— A —			
As to Correspondence with the Churches in the Netherlands	H.H.	151	7
As to Teaching our Confession	H.H.	148	7
Continued	H.H.	172	8

Subject	Author	Page	No.
Abner and his opposition to David	G.M.O.	135	6
Abner's Assassination	G.M.O.	181	8
Abner's break with Saul's House	G.M.O.	159	7
Advice to Immigrants	H.H.	174	8
Appeal	W.H.	478	20
Continued	W.H.	503	21
Ascent of the Ark of the Covenant	G.M.O.	325	14
Attributes of God	H.V.	106	5
Continued	H.V.	130	6
Continued	H.V.	155	7
Continued	H.V.	177	8
Continued	H.V.	202	9
Continued	H.V.	226	10
Continued	H.V.	250	11
Continued	H.V.	273	12
Continued	H.V.	298	13
Continued	H.V.	321	14
Continued	H.V.	345	15
Continued	H.V.	372	16
Continued	H.V.	394	17
Continued	H.V.	417	18
Continued	H.V.	439	19
Continued	H.V.	463	20
Continued	H.V.	490	21
Arithmetic—Principles of Teaching	J.A.H.	308	13

— B —

Baptism—Appeal	W.H.	479	20
Baptism in the Reformed Confessions—The Sacrament of	H.H.	318	14
Baptism—The Institution of (see under Institution of Baptism, etc.)			
Baptism—The Meaning of (see under Meaning of Baptism, etc.)			
Baptism—The Sign and Its Meaning	H.H.	392	17
Beholding God's Face	C.H.	94	4
Belofte Van Vernieuwing—De	G.V.	145	7
Book Reviews:			
Christus in Zijn Lijden—Schilder	H.H.	390	17
Conflict Met Rome—Berkhouwer	H.H.	34	2
De Boeken Van Samuel—Goslinga	H.H.	151	7
De Bevoordeeldheid Der Exegese—Grosheide	H.H.	372	16
Het Hooglied—Aalders	H.H.	34	2
Hoofdlijnen in de Kerkgeschiedenis—De Graaf	H.H.	151	7
Kleuter Vertelboek—De Vries	H.H.	372	16
Wijsbegeerte en Levenspraktijk—Spier	H.H.	151	7

— C —

Called to the Waters	G.V.	73	4
Capture of Jesus	G.M.O.	229	10
Careless Christian—The Impossibility of a	H.H.	6	1
Catechism—Essentials	H.V.	133	6
Catechism—System of	H.H.	148	7
Continued	H.H.	172	8
Catechism—System of	M.G.	148	7
Catechism—System of	W.H.	167	7
Catechism—System of (see under Tendency Toward Individualism, etc.)			
Civics—Principles of Teaching	J.A.H.	331	14
Clear Language	H.H.	4	1
Christ Alone in His Suffering	G.M.O.	277	12
Christian Education—Correction	G.V.	6	1
Christian Education—Student-Teacher Club	G.M.O.	184	8
Christian Education—Training for Life's Calling	J.A.H.	44	2
Continued	J.A.H.	44	2
Continued	J.A.H.	92	4
Continued	J.A.H.	115	5
Continued	J.A.H.	141	6
Continued	J.A.H.	163	7
Continued	J.A.H.	189	8
Continued	J.A.H.	210	9
Continued	J.A.H.	237	10
Continued	J.A.H.	259	11
Continued	J.A.H.	282	12
Continued	J.A.H.	308	13
Continued	J.A.H.	331	14
Christian Giving	W.H.	336	14

Subject	Author	Page	No.	Subject	Author	Page	No.
Home Mission News	W.H.	119	5	Meditations:			
Continued	W.H.	167	7	Called to the Waters	G.V.	73	4
Continued	W.H.	239	10	De Belofte Van Vernieuwing	G.V.	145	7
Continued	W.H.	260	11	De Lof Sions	G.V.	241	11
Hope of the Covenant Mother in the Old Dis-				De Verworpen Steen	G.V.	289	13
pensation	C.H.	117	5	Des Heeren Eisch	G.V.	433	19
Continued	C.H.	166	7	Enmity Between Seed and Seed	G.V.	25	2
How Far Are We From Persecution	J.H.	144	6	Groote Tevredenheid	G.V.	49	3
— I —				Het Pad Des Lichts	G.V.	505	22
Idea of the Sacraments—The	H.H.	198	9	Het Gebed Eens Boetvaardigen	G.V.	1	1
Continued	H.H.	223	10	Imitate God	G.V.	217	10
Continued	H.H.	247	11	Jesus Before Pilate	G.V.	265	12
Continued	H.H.	270	12	Let Us Go To Bethlehem	G.V.	121	6
If Sentences in Deuteronomy	G.M.O.	423	18	Maasceeni	G.V.	337	15
Imitate God	G.V.	217	10	O God My God	G.V.	361	16
Immigration News	W.H.	287	12	Predestination To Praise	G.V.	457	20
Immutability—God's	H.V.	156	7	Saved by the Dawn	G.V.	409	18
Continued	H.V.	177	8	Silent in Love	G.V.	481	21
Impossibility of a Careless Christian—The	H.H.	6	1	Take the Water of Life	G.V.	169	8
Institution of Baptism—The	H.H.	342	15	The Glad Tidings of Christ's Resurrection	G.V.	313	14
Continued	H.H.	369	16	Tot Den Bornput	G.V.	193	9
Instruction (see under Christian Education, etc.)				Vorst en Zaligmaker	G.V.	385	17
Internal Strife in the Orthodox Presbyterian				Wacht U Bij Verzadiging	G.V.	97	5
Church	W.H.	286	12	Mercy of God—The	H.V.	439	19
Ishbosheth Slain	G.M.O.	205	9	Continued	H.V.	463	20
Israel's Liefdevolle Heiland (cont. from Vol. 24)....	G.V.	17	1	Michal's Contempt of David.	G.M.O.	328	14
Continued	G.V.	41	2	Minister of the Word—The	C.H.	428	20
Continued	G.V.	64	3	Mixed Marriages	J.H.	47	2
— J —				Mixed Marriage—The	M.G.	501	21
Jesus Before Pilate	G.V.	265	12	Modern Church—The	W.H.	262	11
Justice—God's	H.V.	301	13	Modern Inquisition	W.H.	239	10
— K —				Modern Persecution	W.H.	215	9
Knowledge—God's	H.V.	178	8	Mouth of the Lord—The	C.H.	21	1
Continued	H.V.	202	9	Movie—The Drive-in Theater	R.V.	460	20
Korean Meditation	W.H.	215	9	Multiformity of the Church—The	C.H.	213	9
Kuiper's Parable of the Jealous Fisherman	H.H.	196	9	Continued	C.H.	234	10
— L —				— N —			
Labeled or Unlabeled	M.G.	405	17	Names of God	H.V.	58	3
Let Us Go To Bethlehem	G.V.	121	6	Continued	H.V.	82	4
Letter from Prof. C. Veenhof—A	H.H.	484	21	Continued	H.V.	107	5
Letter from Rev. Hofman—A	G.M.O.	498	21	News Flashes	W.H.	359	15
Letter from Creston's Consistory—A	H.H.	512	22	No Substitute for the Word	J.H.	47	2
Letter to Dr. Schilder—A	H.H.	484	21	— O —			
Letter to Dr. Schilder—A	H.H.	508	22	Office in the Church—The	C.H.	284	12
Lied Des Harten—Een	G.V.	403	17	Continued	C.H.	333	14
Continued	G.V.	426	18	Continued	C.H.	428	18
Liefdevol, Schoon Zwaar Getergd	G.V.	90	4	Continued	C.H.	450	19
Continued	G.V.	113	5	Continued	C.H.	476	20
Continued	G.V.	139	6	Office of All Believers—The Special Office			
Continued	G.V.	161	7	and The	C.H.	333	14
Continued	G.V.	186	8	O God My God	G.V.	361	16
Continued	G.V.	208	9	Omnipresence—God's	H.V.	155	7
Continued	G.V.	232	10	Onbetrouwbaar Nieuws Uit Canada	W. Wildeboer	366	16
Lof Sions—De	G.V.	241	11	Open Confession to the Brethren, Rev. Kok and			
Longsuffering and Forebearance of God—The	H.V.	463	20	De Jong	G.M.O.	522	22
Continued	H.V.	490	21	Open Letter of Prof Holwerda—The	H.H.	515	22
Love of God	H.V.	321	14	Open Letter to Rev. A. Petter	G.M.O.	351	15
Continued	H.V.	345	15	Continued	G.M.O.	376	16
— M —				Continued	G.M.O.	398	17
Maasceeni	G.V.	337	15	Continued	G.M.O.	421	18
Marriages in the Church	P.D.B.	296	13	Continued	G.M.O.	442	19
Marriage—Mixed	J.H.	47	2	Continued	G.M.O.	466	20
Marriage—The Mixed	M.G.	501	21	Orthodox Presbyterian Statistics	J.H.	23	1
Meaning of Baptism—The	H.H.	370	16	Our Student-Teachers Club	G.M.O.	184	8
Continued	H.H.	391	17	— Q —			
Continued	H.H.	414	18	Question—Divine Worship with Best Men and			
Means of Grace—The	H.H.	30	2	Bridesmaids?	H.H.	30	2
Continued	H.H.	54	3	Quiz	W.H.	215	9
Continued	H.H.	78	4	— P —			
Continued	H.H.	103	5	Physiology—Principles of Teaching	J.A.H.	237	10
				Continued	J.A.H.	259	11
				Pictures of Christ	J.H.	408	17

Subject	Author	Page	No
Please Take Notice	G.M.O.	523	22
Prayer	W.H.	261	11
Preaching as a Means of Grace	H.H.	57	3
Continued	H.H.	78	4
Continued	H.H.	103	5
Preaching as a Means of Grace	A.P.	124	6
Preaching in the Sphere of the Covenant	H.H.	153	7
Continued	H.H.	198	9
Predestination to Praise	G.V.	457	20
Problems and Criticisms	W.H.	239	10
Propositions Concerning the Covenant of Grace	H.H.	220	10
Continued	H.H.	245	11
Continued	H.H.	268	12
Continued	H.H.	294	13
Continued	H.H.	320	15
Continued	H.H.	634	16
Continued	H.H.	412	18
Publican—The Prayer of the	G.V.	1	1

— R —

Read it Through	J.H.	96	4
Reading—Principles of Teaching	J.A.H.	282	12
Reformed Churches in the Netherlands— As to Correspondence With the	H.H.	151	7
Reformed Churches in the Netherlands—Clear Language	H.H.	4	1
Reformed Churches in the Netherlands—Correspondence With	W.H.	191	8
Reformed Churches in the Netherlands—Reunion (see under Reunion, etc.)	H.H.	105	5
Regeneration Immediate	H.H.	126	6
Removal of the Ark—The	G.M.O.	253	11
Reply of the Rev. Van Raalte	H.H.	294	13
Continued	H.H.	316	14
Report from Canada	W.H.	325	14
Report of the Synod of 1949	W.H.	431	18
Continued	W.H.	455	19
Reunion of Netherlands Reformed Churches?	H.H.	52	3
Continued	H.H.	76	4
Continued	H.H.	220	10
Continued	H.H.	245	11
Continued	H.H.	269	12
Continued	H.H.	294	13
Continued	H.H.	340	15
Continued	H.H.	364	16
Continued	H.H.	412	18
Rev. Petter Replies	G.M.O.	398	17
Continued	G.M.O.	493	21
Revs. De Jong and Kok in the Netherlands	G.M.O.	469	20
Righteousness of God—The	H.V.	274	12
Continued	H.V.	298	13

— S —

Sacrament of Baptism in the Reformed Confessions—The	H.H.	318	14
Sacraments—The Idea of the (see under Idea of the Sacraments, etc.)	G.M.O.	13	1
Saul at Endor	G.M.O.	38	2
Saved by the Dawn	G.V.	409	18
Silent In Love	G.V.	481	21
Something New In Kalamazoo	H. G. Kuiper	349	15
Song of the Bow—The	G.M.O.	85	4
Sorrow and Indignation	G.M.O.	61	3
Special Office and the Office of All Believers —The	C.H.	333	14
S. P. R. E. Secretary's Report	C. Doezeema	263	11
Synodical Decisions	W.H.	190	8

— T —

Take the Water of Life	G.V.	169	8
Television—What to do with	J.H.	408	17
Tendency Toward Individualism—A	H.H.	28	2
Continued	H.H.	78	4
Continued	H.H.	100	5
Continued	H.H.	126	6

Tot Den Bornput	G.V.	193	9
Training for Life's Calling (see under Christian Education—Training for, etc.)	G.M.O.	13	1
Transaction at Endor—The	H.H.	6	1
Triple Knowledge—The (Lord's Day 24 continued from Volume 24)	H.H.	30	2
Continued—(Lord's Day 25)	H.H.	54	3
Continued	H.H.	78	4
Continued	H.H.	103	5
Continued	H.H.	126	6
Continued	H.H.	152	7
Continued	H.H.	198	9
Continued	H.H.	293	10
Continued	H.H.	247	11
Continued	H.H.	270	12
Continued—(Lord's Day 26)	H.H.	318	14
Continued	H.H.	342	15
Continued	H.H.	369	16
Continued	H.H.	391	17
Continued—(Lord's Day 27)	H.H.	392	17
Continued	H.H.	414	18

— U —

Uit Hamilton, Ontario, Canada	L. Van Huizen	380	16
Unified Living—A	M.G.	19	1
Uniformity in Invitations to the Second Reformed Ecumenical Synod	J.H.	71	3
Universal Military Training	J.H.	23	1

— V —

Van Kust Tot Kust	W.H.	190	8
Continued	W.H.	240	10
Verworpen Steen—De	G.V.	289	13
Vloekpsalm—Een	G.V.	447	19
Continued	G.V.	473	20
Continued	G.V.	499	21
Continued	G.V.	524	22
Vorst en Zaligmaker	G.V.	385	17

— W —

Wacht U Bij Verzadiging	G.V.	97	5
Wedding and Bridal Parties—Church	H.H.	388	17
Weddings—Divine Worship with Best Men and Bridesmaids?	H.H.	30	2
What Authority	W.H.	309	13
What Can We do?	M.G.	357	15
What is Coming to Our Synod	J.H.	407	17
What Will be Coming to the Synods	J.H.	382	16
Where Now?	J.H.	23	1
Who Are Your Friends?	J.H.	144	6
Wisdom—God's	H.V.	203	9
Witch of Endor	G.M.O.	13	1

— Y —

Young Men! Where Are You?	M.G.	453	19
---------------------------------	------	-----	----

ANNUAL R. F. P. A. MEETING

The annual R. F. P. A. membership meeting will be held D.V., Thursday, September 29 in the basement of the First Church. Pastor Blankespoor will honor us with an address. In addition to other business there will be election of three new board members from the following nomination: G. Borduin, P. Dykema, C. Kregel, F. Tiesma, J. Oomkes, J. Wiltjer.

R. F. P. A. Board.